

СЬПІВАНИК

УКРАЇНСЬКИХ
: СІЧОВИХ :
СТРІЛЬЦІВ

ЛННБ України ім.В.Стефаніка

00871164 (R)

2012

heavy

WS(2-yu)5-653.1

~~B 5293~~

СЬПІВАНИК
УКРАЇНСЬКИХ
СІЧОВИХ
СТРІЛЬЦІВ

ВІДЕНЬ 1918.

Заходом „Артистичної Горстки“.
Накладом „Центральної Управи Українських
Січових Стрільців“.

8(с)У.: 1917" - 192

1985

Високоповажаносту
Пану Мих. Вознакові
на стотин
Відень

12. тая

1918.

Григорій-Григорій
НЕ ПЛАЧЕМ А МЕЧЕМ!
м.ч. голова

ОЕИ.

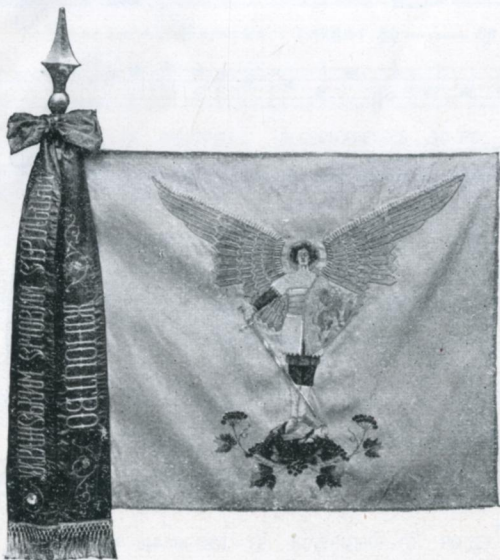
ЦЕНТРАЛЬНА
УПРАВА
УКРАЇНСЬКИХ
СІЧОВИХ
СТРІЛЬЦІВ

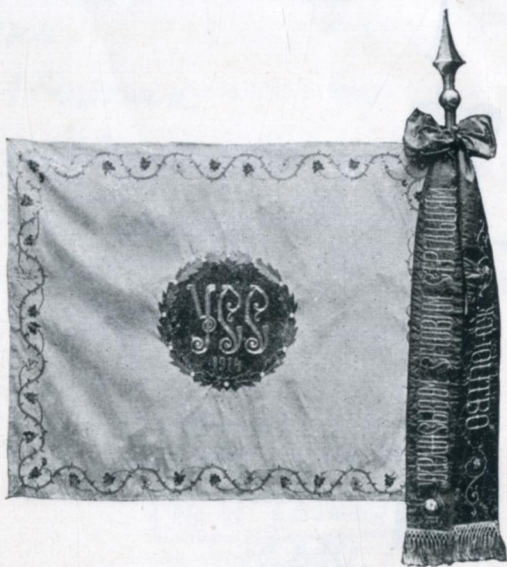
ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ И ~~60.203~~ ✓

12230

Збірка М. С. ВОЗНА

1. Ще не вмерла Україна.

Величаво.

М. Вербицький.
П. Чубинський, С. Данилович.

Ще не вмерла Україна і слава і во — ля
Ще нам бра-тя мо-лоді-ї у-сміхнеться до-ля.
Згинуть на-ші во-роженьки, як роса на сонці,
За-пану-єм і ми бра-тя у своїй сто рон — ці,
Ду-шу ті-ло ми поло- жим за нашу свобо — ду,
і покажем що ми бра-тя козацько-го ро-ду!

1. Ще не вмерла Україна, і-слава, і воля,
Ще нам, братя молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, братя, у своїй сторонці.
Душу, тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, братя, козацького роду.
2. Станем, братя, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо нікому.
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадїє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.
Душу, тіло ми положим . . .

3. А завзяте, праця щира свого ще докаже,
 Ще ся волі в Україні пісенька розляже.
 За Карпати відобеть ся, згмонить степами,
 України слава стане поміж народами.

Душу, тіло ми положим . . .

2. Не пора, не пора.

Взличаво. Ходою.

Д. Стчинський.
 І. Франко.

Не по-ра, не по-ра, не по-ра, — Моска-

ле-вий Ля-хо-ви слу-жить. — До-вер-

ши-лась У-кра-ї-ни кривда стара, нам по-

ра для У-кра-ї-ни жить. —

1. Не пора, не пора, не пора
 Москалеви й Ляхови служити!
 Довершилась України кривда стара, —
 Нам пора для України жить!
2. Не пора, не пора, не пора
 За невігласків лить свою кров
 І любити царя, що наш люд обдира, —
 Для України наша любов.
3. Не пора, не пора, не пора
 В рідну хату вносити роздор!
 Най пропаде незгоди проклята мара!
 Під України єднаймося прапор!

4. Бо-пора се великая єсть:
 У завзятій, важкій, боротьбі
 Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
 Рідний краю, здобути тобі.

3. Ми гайдамаки.

Ходою.

О. Маковей.

Ми гайда-ма-ки, ми всі одна-кі, ми не-на-
 ви-дим во-роже ярмо Йшли ді-ди на му-ки
 підем і правнуки, ми за на-род жи-тє своє да-мо!

1. Ми гайдамаки, ми всі однакі,
 Ми ненавидим вороже ярмо;
 Йшли діди на муки, підуть і правнуки,
 Ми за народ жите своє дамо.
2. Не тїш ся, враже! сотня поляже,
 Тисяч натомісць стане до борби.
 За чорну зневагу складали присягу
 Вести борбу поневолені раби.
3. Наша присяга: Бог, честь, відвага,
 Воля України, кривджених добро.
 Ними ся клянемо, пок живі будемо,
 Ломить, палить кайдани і ярмо!
4. Пірвем кайдани, які тирани
 Кріпше і кріпше сковують що дня,
 Бо ми гайдамаки, як один, однакі,
 Не боїмось куль, ножів ні огня.

4. Ой, у лузі червона калина.

Ходою.

Народна.
С. Чарнецький.

Ой у лузі червона калина
похилила ся чогось наша
славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину
підіймемо, а ми нашу
славну Україну гей, гей розвеселимо!

1. Ой, у лузі червона калина похилила ся,
Чогось наша славна Україна зажурила ся.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!
2. Машерують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти наших Українців з московських кайдан.
А ми наших братів-Українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!
3. Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали Стрільці Українські з Москалями тан!
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!

4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців,
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славу Україну, гей! гей! розвеселимо!

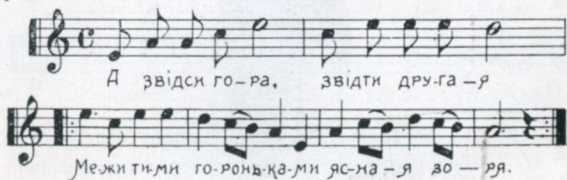

5. А звідси гора.

Мірно.

Народна.

1. А звідси гора, звідти другая,
Межи тими гороньками ясная зоря.
2. Я собі гадав, що зоря зійшла,
А то моя дівчинонька по воду вийшла.
3. А я за нею, як за зорею,
Полям, полям сивим конем аж до Дунаю.
4. „Дівчино моя, напій ми коня.“
„Не напою, бо ся бою, бо ще не твоя.“
5. „Як буду твоя, напою ти два
З студеної керниченьки, з нового ведра.“

6. Бо війна війною.

Мірно.

Обозова пісня.

Л. Лепкий.

The musical score is written in G major, 2/4 time. It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff has the lyrics 'Бо війна війною, у-ха-ха,'. The second staff has 'всім Божа сила, у-ха-ха,'. The third staff has 'Як не забє тебе остра куля'. The fourth staff has 'то копитом замість кулі вбє коби-ла ла'. There are two repeat signs at the end of the fourth staff, labeled '1-го' and '2-го'.

1. Бо війна війною,
Всім є Божа сила;
Як не забє тебе гостра куля,
То копитом замість кулі вбє кобила.
2. Або не дай, Боже,
Як заснеш на возі,
Злетиш, впадеш, впадеш тай забеш ся,
Впадеш з воза тай забеш ся на дорозі.
3. А що ще найгірше,
Прийдесь погібати,
Бо не можна собі тої ради
І з жінками і з дівками ради дати,
4. Кажуть: Прийди, стрільчику,
Дам масла, сметани,
Прийди, прийди мене потішати,
Як лиш ясне сонце згасне, ніч настане.
5. Ой, так то в обозі
Вік свій коротаєш;
Куди підеш, бідні молодіці,
Молодіці і вдовиці потішаєш.

6. Попереду Цяпка,
Під ним кінь дримає,
А як гляне, в дівчат серце вяне,
А як гляне, серце вяне, страх збирає.
7. Попереду Цяпка
В мапу поглядає,
Чи далеко славна наша кадра,
Чи далеко славна кадра, всіх питає.
8. А позаду сотник
Руками махає,
Чи далеко славний город Київ,
Чи далеко город Київ, всіх питає.
9. Ой, нема тут, сотнику,
Ой, нема тут ладу,
Раз ідемо просто на Вкраїну,
Раз ідемо на Вкраїну, раз до заду.

МУКАЧІВСЬКИЙ ЗАМОК · КІШ У С.С. 1915.

7. Бють літаври гучні.

Мірно, а рішучо.

Т. Ярославенко
В. Пачовський.

Бють лі-таври гучні я-сні сурми гремлять, і-де
Січ гра-ють пол-ки як мо-ре. Бунчу-
decrease.
ки під-ня-лись, хо-ру-гви ша-мо-тять че-рез
го-ри і до-ли і бо-ри, Січ і-
mf
де! Січ і-де! Січ і-де! Стяг не-се, У-кра-
cresc.
ї-на встає, У-кра-ї-на гу-де, У-кра-
ї-на клеко-че як мо-ре! Січ і-мо-ре!

1. Бють літаври гучні, ясні сурми гремлять,
Іде Січ, грають полки, як море,
Бунчуки піднялись, хоругви шамотять
Через гори і доли і бори!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе,
Україна встає, Україна гуде,
Україна клекоче, як море!

2. Довбуш трубить з верхів: зруйнував цар нам Січ,
Ми втекли в сині гори з трубою ...
Двіста літ спали ми, — стрепенула ся ніч,
Ми зірвались і трубим: до бою!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе

3. В нашій Січи давні Запорожці встають,
Голос труб кличе: в лави ставати!
Ми стаєм, в бій ідем, перші стріли гудуть,
Заревуть в Україні гармати!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе . . .

4. На нас дивлять ся всі: наш Хмельницький Богдан,
Дорошенко, Мазепа, Виговський,
Всі гетьмани за нас, всі криваві від ран,
Гей, Ляхи, і ти, царю московський!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе . . .

8. Верховино.

Повільно.

Микола Устиянович.

Верхови но світку ти наш, гей, як у те-бе тут
ми-ло. Як ігри від пли-ве тут час,
свобідно, шумно, ве-се-ло. Ой не-ма то
кра-ю кра-ю, над ту верхо-ви-ну,
ко-би ми лиш по-гу-ля-ти хоч од-ну го-
ди-ну. Ой не-ма то кра-ю кра-ю
над ту верхо-ви-ну, ко-би ми лиш
по-гу-ля-ти хоч од-ну го-ди-ну.

1. Верховино, світку ти наш!

Гей, як у тебе так мило!

Як ігри від, пливе тут час,

Свобідно, шумно, весело.

Пане брате товаришу, ой, пара з нас пара!

Як пристанемо до Січи, буде панам вара!

2. З верха на верх, а з бору в бір

З легкою в серцю думкою,

В чересї кріс, в руках топір,
Буєє легінь тобою.

Тече вода зпід города попри нашу хату,
Підем завтра, пане брате, на сїчове свято.

3. Ей, що ми там Поділя край!

Нам полонина Поділе,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіря голос — весіле!

Ой, дівчино, дівчинонько, не запишньої губи,
Як сїчову ленту вберу, то мене полюбиш.

4. Не вабить нас баришів лєсть,

Коби лиш порох та цївка,
У Бога світ, у людий честь,
Та овець турма, сопівка.

Пане брате осавуле, постав нас до звіту,
Піде слава козацькая по цілому світу.

5. Та коби пирс хребет із від

І медвідь шибнув лісами,
Завіяв юг, заграв Бєсکید,
Черемош гукнув скалами.

Ой, ти батьку отамане, піднеси булаву,
Щоби стали козаченьки у одну лаву.

6. То ми то час, то ми то піснь,

Молодче, нуже в простори!
Овечї сплав з кучерей плїснь
І далї, далї на гори!

Ой, затруби, сурмаченьку, в сурму голоснєнько,
Най зрадуєсь засмучене козацьке сердєнько.

7. Літом цілим, чи ніч, чи день,

Хлопці гуляють там наші;
Свобідна там вода, огонь,
Доволї ліса і паші.

Шумить вітер в Черногорі лісами, лісами,
Як пристанемо до Січи, станем козаками.

8. Там пан не клав ланцюгом меж,
Ворог не станув стопою:
Буйная там землі одеж,
Плекана пісень росюю.

Ой, у лісі гриби, гриби, у лузі підпеньки,
А у Січи дівчатовька самі румяненькі.

9. Там то брентить трембіти звук,
Щебече любо сопівка,
А як звіря завіє гук,
В челюсти плюне му цівка.

Ой, ти в Січи, дівчинонько, такась ми миленька,
Як у літі при роботі вода студененька.

Як у літі при роботі води ся напити,
Так з тобою постояти тай поговорити. —

9. Вже більше літ двісті.

Повільно.

Народна.

Вже більше літ двісті, як ко-зак вне-во-лі,
Понад Дніпром ходить, викликує до-лі *energico.* Гей, вийди, вийди
із води, *p* Визволь мене сер-денько із бі-ди

1. Вже більше літ двісті, як козак в неволі,
Понад Дніпром ходить, викликує долі:
„Гей, вийди, вийди із води,
Визволь мене, серденько, із біди.“

— 17 —
12230

Львівська бібліотека
АН УРСР²
№ 11 60.203

2. Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Хоть радаб, не вийду, бо сама в неволи:
Гей, у неволі, у ярмі,
Під московським караулом, у тюрмі.
3. Мене, молодую, козацькую долю,
Запродали в тяжку московську неволю:
Гей, у неволю, в кайдани,
Нерозумний ти, гетьмане Богдане.
4. Із ратищ козацьких серпи поробили,
А списи, шаблюки в коси поломили:
Деж наші коні, соколи,
Самі козаченьки, як орли?
5. Коні наші в плузї, а козак за плугом,
Мужик, виглядає за широким лугом:
Гей ти, козаче, покинь плуг
Тай на коня і на волю в Луг!

10. Вже бубон грає.

Ходою.

С. Воробкевич.

Вже бу-бон гра-є тре-ба вста-ва-ти,
пан сотник ка-же-ма-ше-ру-ва-ти
Тірбом, т. б...т...б...т. б.. тірбом, т. б...т...б...т... б... тір. бом.

1. Вже бубон грає, треба вставати,
Пан сотник каже машерувати.
Тірбом, тірбом, тірбом, тірбом,
Тірбом, тірбом, тірбом, тірбом!
2. Бувай здорова, мила Україно,
Не плач за мною, моя дівчино.
Тірбом, тірбом . . .
3. Через річеньку, через болото
Подай рученьку, моє золото.
Тірбом, тірбом . . .
4. Через річеньку через биструю,
Подай рученьку, най поцілюю.
Тірбом, тірбом . . .
5. Не час журитись, не час ридати,
Прийшла вже хвиля в бій виступати.
Тірбом, тірбом . . .
6. Свиснули кулі, гукли гармати,
Ой, Стрільці, час нам слави добувати.
Тірбом, тірбом . . .

11. Взяв би я бандуру.

Вальсове темпо.

Віра Лебедова.

Взяв би я бан-ду-ру на-стро-
їв за-грав, що-би го-лос пі-
сні до не-бес лу-нав ми-ва-
ми во-да ми по над лу-гів цвіт,
гей ле-ті-лаб пі-сня у да-лекий світ.

1. Взяв би я бандуру, настроїв, заграв,
Щоби голос пісні до небес лунав,
Нивами, водами, понад лугів цвіт,
Гей, летілаб пісня у далекий світ.
2. Линула би пісня, мрій моїх дитя,
Між зневіру внеслаб новий клич життя,
До борби кріпилаб за добро, красу,
За бездольний нарід, за справу святу.
3. Линула би пісня, гей той цвіт вишень,
Солодка, як мрія, палка, як огонь,
А деб не торкнулась крайчиком крилець,
Там спливалаб радість до сумних сердець.

12. Гаразд, Горук!

Жаво.

Семенови Горукови.

Стрілецька.

Musical notation for the song 'Гаразд, Горук!' (All right, Horok!). The first line shows the melody for the first two words: 'Га — разд, Го — рук і — ще Га —'. The second line continues the melody: 'разд, Га — разд, Га — разд, Га — разд, Га — разд!'. The music is written in a simple staff with a treble clef and a 2/4 time signature.

1. Гаразд, Горук, іще гаразд!
Гаразд, гаразд, гаразд, гаразд!
2. Горук веде свої ряди,
За Москалем йде до води.
3. Москаль заздрів, що йде Горук,
Від Стрипи втіче, як зайчук.
4. Ножі, набої, кріс згубив,
Горук його за карк імив.
5. Гаразд, Горук, іще гаразд!
Гаразд, гаразд, гаразд, гаразд!

13. Гей, видно село.

Ходою.

Л. Лепкий.

Гей видно се-ло — ши-ро-ке се-
ло під го-ро — ю. Гей там і-дуть стріліці
сі-чо-ві-ї стріліці до бо — ю.
і-де, і-де військo — крізь ши-ро-ке по-ле,
хлопціж бо то хлопці — як со-ко-ли. Ха,
ха, ха, ха, ха. ха. ха. ха, ха, Гей!
Дівчи-но, рибчи-но, чор-но-бривко моя,
вийди, вийди, вийди, вийди чим боршій до вікна
Хлопціж бо то хлопці — як со-ко-ли!

1. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою:
Іде — іде військо крізь широке поле,
Хлопці бо то, хлопці, як соколи!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!

Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,

Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Хлопціж бо то, хлопці, як соколи!

2. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою:
Попереду ідуть старші отамани,
Хто охоту має, най йде з нами!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Хто охоту має, най йде з нами!

3. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січовії Стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати.
Ми йдем за Україну воювати!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Ми йдем за Україну воювати!

ДНІПРО КОЛЯ КІЄВА

Князь Святослав. Володів 960—972.

14. Гей, ви хлопці січовії.

Ходою.

Угорська мільдія
Сотник К. Гутковський 1914.

Гей ви хлопці сі - чо - ві - ї раз, два, три,
вже ді - во - че серце мліє раз, два, три,
сьмілим кроком посту - пайте, всі до бо - ю поспі - шайте
раз, два, раз, два, раз, два, три!

1. Гей, ви хлопці січовії, раз, два, три!
Вже вороже серце мліє, раз, два, три!
На ніщо ми не зважаймо,
Лиш наперед поступаймо.
Раз, два — раз, два — раз, два, три!
2. Попереду сотник їде, раз, два, три!
Він до пекла з нами піде, раз, два, три!
Бо він хлопець, як сметана,
Має рангу капітана.
Раз, два — раз, два — раз, два, три!
3. Перший четар, як та змія, раз, два, три!
Звуть го хлопці Гамалія, раз, два, три!
Другий четар, як дитина,
В нього личко, як малина.
Раз, два — раз, два — раз, два, три!
4. Третій четар-хлопець гідний, раз, два, три!
Любить нас, як батько рідний, раз, два, три!
А четвертий, не казати,
Любить нас, як рідна мати.
Раз, два — раз, два — раз, два, три!

15. Гей, зі Львова до Мукачева.

Ходою.

Стрілецька.

Гей зі Львова до Мукаче-ва, з Мукаче-ва
до Ки-є-ва. Кож-дий те — є бу-де зна-ти
що значить Сі-чо-вих Стрілців за-чі — па-ти.

1. Гей, зі Львова до Мукачева,
З Мукачева до Київ, —
Кожний буде памятати,
Що не мож Українських Стрілців зачіпати.
2. На далекій скрізь чужині
І на славній Україні, —
Кожний буде . . .
3. На Маківці, чи на Липі,
Над Дністром, чи вже на Стрипі, —
Кожний буде . . .
4. Як Москаль нас нападає,
То розбитий все вертає, —
Кожний буде . . .
5. Клич, що знає наша лава:
Є українська держава, —
Кожний буде . . .

16. Гей, гук, мати, гук.

Повільно.

Народна.

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 6/4 time. The first staff begins with a 5/4 time signature. The lyrics are: Гей гук ма-ти гук, де ко-за-ки йдуть, і ве-се-ла-я та до-рі-жень-ка куди во-ни йдуть.

1. Гей, гук, мати, гук,
Де козаки йдуть,
І веселая та доріженька,
Куди вони йдуть.
2. Куди вони йдуть,
Там бори гудуть,
Поперед себе ворожу силу
Облавою пруть.
3. Збирались вони
Під рясні дуби;
Тай не чекають на отамана
На раду собі.
4. Отаман іде,
Як голуб, гуде,
А під білою та березою
Головку кладе.
5. Отамане наш,
Не дбаєш за нас,
Ось і бач, наше товариство,
Як розгардіяш.
6. Глянь, отамане,
Вже день настає,

Ужеж наше та товариство
Коней сїдлає.

7. Нехай сїдлають,
Бог помагає,
Та вже щось мою та головоньку
Хмель розбирає.

8. Помруж я, помру,
Не нажив слави,
Бо немає менї далї бути
Батьком над вами.

17. Гей, за морем за широким.

З огнем.

С. Людкевич.
О. Грицай.

Гей за морем за ши — ро — ким ра-зом нас судьба зве-
ла край да — ле — кий на чу — жи — ні чам за
віт-чи-ну да-ла. А — ле ми гетьманські
ді — ти тямим предків ко — за — ків, По над
мо-ре над ши — ро — ке кличем до своїх бра-
тів. Як прийде ся ста-ти ра — зом, мив У-
кра-ї — ну пі — дем. Бо для Не-ї лиш на
сьві-ті Для У-кра-ї — ни жи — вем!

1. Гей, за морем за широким
Разом нас судьба звела,
Край далекий на чужині
Нам за вітчину дала;

Але ми, гетьманські діти,
Тямим предків козаків!
Понад море над широке
Кличем до своїх братів:

Як прийдець ся стати разом,
Ми в Україну підем,
Бо для неї ми на світі,
Для України живем.

2. Хоч за морем ми далеко,
В нас український є дух!
Горду мрію він леліє,
Над козацький лине луг!
Там престол нам заясніє,
Встануть наші королі,
Ще добудемо ми слави,
Як у бій підемо всі.

Як прийдець ся . . .

3. Ми Українці до скону,
В нас є сила козаків!
Не розлучать нас ні море,
Ні межі чужих країв!
Сонце всюди нам принесе
Подих нашої землі!
Клич її ми все почуєм
І за морем в чужині.

Як прийдець ся . . .

18. Гей, наступаєм ми, Стрільці.

Ходою.

Т. Ярославенко. Стрільцькі слова.

Гей насту-па-єм ми стрільці, че-рез го-ри,
рі-ки, бо-ри, впо-пе-рек піль на ма-нівці
на-сту-па-єм ми стрільці. Гей всіх
ра-зом зби-раймо, си-лу на-шу єднай-мо
гей, гей, дальше враз, на У-краї — ни гаразд!

1. Гей, наступаєм ми, Стрільці,
Через гори, ріки, бори,
Впоперек піль на манівці,
Наступаєм ми, Стрільці.
Гей, всіх разом збираймо,
Силу нашу єднаймо,
Гей, гей, дальше враз,
На України гаразд!

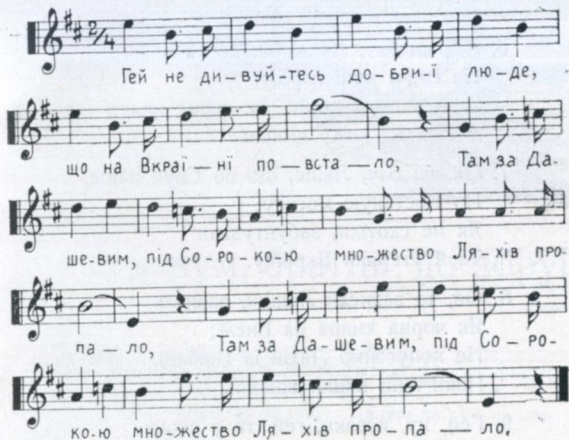
2. Нас не злякає ворожня,
Проти крісів і шрапнелів,
В крузі гранатного огня
Україна нам одна.
Гей, всіх разом . . .

3. Гей, запорожський в нас звичай,
За Вкраїну до загину
Спільно працєю, борись, вмирай,
Най засяє щастем край!
Гей, всіх разом . . .

19. Гей, не дивуйтесь, добрії люди.

Ходою.

Народна.

Гей не ди-вуй-тесь до-бри-ї лю-де,
що на Вкраї-ні по-вста-ло, Там за Да-
ше-вим, під Со-ро-ко-ю мно-жество Ля-хів про-
па-ло, Там за Да-ше-вим, під Со-ро-
ко-ю мно-жество Ля-хів про-па-ло,

1. Гей, не дивуйтесь, добрії люде,
Що на Україні повстало!
Там за Дашевом під Сорокою
Множество Ляхів пропало.
2. Гей, Перебийніс просить немого,
Сімсот козаків з собою, —
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.
3. Ой, пийте, Ляхи, води-калюжі,
Води болотянії;
А що пивали на тій Україні
Вина та меди ситнії...
4. Дивують панки, вражії синки,
А що козаки вживають,
Вживають вони щуку рибаху,
Ще й саламаху з водою.

5. Ой, чи бач, Ляше, що наш Хмельницький
На жовтім піску відбив ся?
Од нас, козаки, од нас, юнаки,
Ніодин Ляшок не вкрив ся.
6. Ой, чи бач, Ляше, як козак пляше
На сивім коні горою!
З мушкетом стане, аж серце вяне,
А Лях од жаху вмирає.
7. Ой, чи бач, Ляше, що по Случ наше,
По Костяную могилу,
Як не схотіли, забунтували
Та й утерjali Вкраїну.
8. Ой, та зависли Ляшки, зависли,
Як чорна хмара на Вислі;
Не попустимо Ляхів із Польщі,
Поки лиш нашої жизніі.
9. Гей, ну, козаки, гей, та у скоки,
Та заберімо ся в боки:
Загнали Ляшків геть аж за Вислу,
Не вернуть ся й за три роки...

МАКІВКА

20. Гей, нум, братця, до збруї.

Ходою.

Народна.

Гей нум БРАТЦЯ ДО ЗБРУЇ НА ГЕРЦ ПО-ГУ — ЛЯ — ТИ,
 СЛА ВИ ЗА — ЛУ — ЧА — ТИ,
 Ой чи ПАН ЧИ ПРОПАВ, ВДРУГЕ НЕ ВМИ-РА — ТИ,
 Гей ну — мо до збру — і !

1. Гей, нум, братця, до збруї, на герц погуляти,
 Слави добувати,
 А чи пан, чи пропав, вдруге не вмирати,
 Гей! нумо до збруї!
2. Нам поможе святий Юр і Пречиста Мати,
 Слави добувати, . . .
3. Гей, гукнемо з гаківниць! Гукнемо з гармати,
 Слави добувати, . . .

21. Гей, Січ іде, красен шак цвіте.

Ходою.

Народна.
Іван Франко.

Гей Січ і — де, кра сен мак цви-те,
ко-му прикре на-ше ді-ло, нам во-но сьвя-те,
ко-му прикре на-ше ді-ло, нам во-но сьвя-те.

1. Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло, —
Нам воно святе.
2. Гей, Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пiтьма,
А нам ясний день!
3. Гей, Січ іде,
Мов пчола гуде...
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.
4. Гей, Січ іде,
Підківками брязь;
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

22. Гей, там на горі Січ іде.

Ходою.

Народна.
Клим Обух.

Гей! там на го-рі Січ і — де Гей! ма-ли-
но-вий стяг не — се, Гей! ма-ли-но-вий, на-ше славне
то-ва-рство, Гей! ма-ше-ру — є, раз, два, три!

1. Гей, там на горі Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе,
Гей, малиновий, наше славне товариство,
Гей, машерує, раз, два, три!
2. Гей, на переді кошовий,
Гей, як той орел степовий,
Гей, малиновий, . . .
3. Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, малиновий, . . .
4. Гей, а по боках четарі,
Гей, то сторожі огневі,
Гей, малиновий, . . .
5. Гей, отамане, батьку наш!
Гей, веди, батьку, вперед нас!
Гей, малиновий, . . .
6. Гей, не залле нас вражий вал,
Гей, бо з нас кожний радикал,
Гей, малиновий, . . .

7. Гей, молод хлопче, позір май,
Гей, та до Січи приставай,
Гей, малиновий, . . .
8. Гей, наша Січа дорога,
Гей, як та мати, всім одна,
Гей, малиновий, . . .
9. Гей, повій, вітре, з синіх гір,
Гей, на прапор наш, на топір,
Гей, малиновий, . . .
10. Гей, повій, вітре, зі степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, малиновий, . . .
11. Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, малиновий, . . .

23. Гей, там при долині.

Повільно.

М. Гайворонський.
Р. Купчинський.

Гей там при до - ли - ні , гра -
на - та - ми зри - тій ле - жить не від
ни - ні сі - чо - вик за - би - тий .

1. Гей, там при долині,
Гранатами зритій,
Лежить не від нині
Січовик убитий.

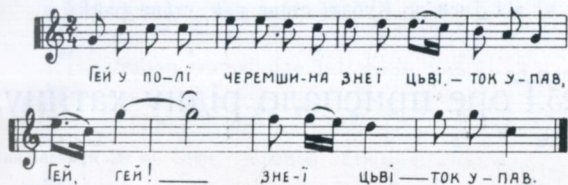
2. Його тіло біле
Від вітру счорніло,
А личко розцвіле
Зівяло, змарніло.
3. Не заплаче мати
Тай над головою,
Не посадить мяти
На могилу твою.
4. Береза не зронить
Листків на могилу
І дзвін не задзвонить,
Не сповістить милу.
5. Не викує, брате,
Твоїх літ зазуля,
Закує з гармати
Ворожая куля.
6. Один бір заплаче
Нишком серед ночі
І ворон заграє,
Виймаючи очі.
7. Одні рано вранці
Вітри заголосять,
Вовки сіроманці
Кістки порозносять.
8. І кров по долині
Накриє мурава,
Но слава не згине —
Стрілецькая слава.

24. Гей, у полі черемшина.

Ходою.

Народна.
Клим Обух.

1. Гей, у полі черемшина, з неї цвіт приупав,
Гей, гей! з неї цвіт приупав.
2. Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! Бо такий приказ впав.
3. Подиви ся, моя мамо, у горішну квартиру:
Спускає ся „Січ“ преславна з гори на долину.
4. А мій милий, чорнобривий на переді сам іде
І ясною булавою всім прикази роздає.
5. За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Ніженьками вибиває в один такт, в один такт.
6. Межи ними пан хорунжий, хоругов, як той цвіт,
За нев підуть козаченьки аж за море на край-світ.
7. А преславний осавула чогось бров, насупив
І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.
8. Ой ти славний осавуло, не сумуй, не сумуй!
А із нами козаками погарцюй, погарцюй!
9. Ой, ти славний осавуло, не вдавай ся в тугу,
Вийде слава козацькая з Великого Лугу!
10. Лиш ставаймо, милі братя, в один ряд, в один ряд
І наперед поступаймо, ані кроку назад!
11. Переймім ся, милі братя, братським духом новим
І за наше право стіймо з огнем в груди святим.

12. А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман.
Українець в своїй хаті стане пан, стане пан.
13. І засяє нова зоря на весь край, на весь край
І від Тиси до Кубані стане рай, стане рай!

25. Горе приспало рідну хатину.

Ходою.

Болгарська.
С. Яричевський.

Горе приспало рідну хя-ти-ну, Не-доля тисне
рід — ну Вкраї-ну. Марш, марш, добро-вольці враз,
раз, два, три, бо вже слушний час. Вперед!

1. Горе приспало рідну хатину,
Недоля тисне рідну Україну.
Марш, марш, добровольці, враз,
Раз, два, три, вже бо слушний час. Вперед!
2. Гей же до праці, всі до роботи,
Горе-недолю нам побороти!
Марш, марш, . . .
3. Разом боротись, разом ставати,
Втікне недоля швидко із хати.
Марш, марш, . . .
4. Всім запалити світло просвіти,
Жаром завзята духа загріти.
Марш, марш, . . .
5. Наша Україна люба, всім рідна,
Стане твердиня сильна, свободна.
Марш, марш, . . .

26. Грають труби над Дністром.

Ходою.

О. Колесса.

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: G-мажор (два діжки). Метр: 2/4. Партитура складається з чотирьох рядків нот, кожен з яких має відповідний текст під ним.

Гра-ють тру-би над Дні-стром, Кро-в жи-ва пли-
ве ру-слон, Сла-вні Стрі-льці Сі-чо-ві-ї,
Во-ро-гам не-суть по-гром, Гей, гей, гей, гей!
Мо-ска-лям не-суть по-гром. Смерть, погром!

1. Грають труби над Дністром,
Кров жива пливе руслом,
Славні Стрільці Січовії
Ворогам несуть погром!
Гей, гей, гей, гей! — Москалям несуть погром.
Смерть — погром!
2. Понад Волинь грім гремить,
Галич вільний гомонить,
Гей! Колиж озветься Київ?...
Дніпро кровю зашумить?!
Гей, гей, гей, гей! Дніпро море зчервонить...
Зчервонить!
3. Ой, заграє в Лаврі дзвін
Радісно в цілий розгін...
І воскресне Україна
Від хвиль Сяну аж по Дін!
Гей, гей, гей, гей! Аж до моря, аж по Дін,
Аж по Дін!
4. В крові Велич підросте,
Сила духа розцвіте

І заблисне над народом

Волі сяєво святе!

Гей, гей, гей, гей! Щастя сонце золоте!

Золоте!

27. Де Дніпро наш.

Жваво.

М. Вербицький.
В. Масляк.

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of eight staves of music. The lyrics are written below the notes. The score includes dynamic markings such as *f*, *mf*, and *ff*, and accents (>). The lyrics are: Де Дніпро наш котить хвилі, рве стрімкі пороги, там країна все зелена, славний край розлогий. Там козацтво виростало, слави волі добувало, Україно, Україно славний край козачий, Україно, славний край козачий.

1. Де Дніпро наш котить хвилі, рве стрімкі пороги,
Там країна все зелена, славний край розлогий.
Там козацтво виростало, слави волі добувало,
Україно, Україно, славний край козачий.
2. Там, де Чорне море грає, Бог, Дністер хвилюють,
Де шляхами, де степами чумаки вандрують.

Там за на́рид і за віру ніс козак живе в офіру.
Україна, Україна, славний край козачий!

3. Там була і Січ лицарська, там були гетьмани,
Їх затямив Дон і Кубань, тямлять їх лимани!
Перед ними у Стамбулі крив ся Турок в Едикулі.
Україна, Україна, славний край козачий.
4. І нестало Запорожа, вже нема гетьманів,
Над степами України чути звук кайданів.
І мов сонця цвітка в полі, воскресеня жде і волі
Україна, Україна, славний край козачий.

28. Дівча в сїнях стояло.

Ходою.

Народна.

The musical score is written in a single system with four staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 2/4. The first staff begins with a forte (f) dynamic. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. The second staff continues the melody. The third staff begins with a mezzo-forte (mf) dynamic. The fourth staff concludes the phrase with a forte (f) dynamic.

Ді́вча всі́-нях сто́-я — ло,
На ко — за — ка мор — гя — ло.
Ти ко́-за — че хо — ди мене ві́р-но лю́-би,
серце мо — є, — серце мо — є!

1. Дівча в сїнях стояло,
На козака моргало:
„Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!“
2. „Ой, як мені ходити,
Тебе вірно любити?“

В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє!“

3. „Батька вдома немає,
Батько в коршмі гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!“

4. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє!“

5. „Мами вдома немає,
На хрестинах гуляє
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє!“

6. „Ой, як мені ходити,
Тебе вірно любити,
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє!“

7. „Коли мишей боїш ся,
На воротах повіш ся,
Ой, згинь! — пропади
Тай до мене не ходи,
Трястя тобі!“

29. До Самбора доріженька.

Ходою.

Народна.

До Самбора до-рі — женька —
я — ка довга ши — ро — чень-ка, —
я — ка довга ши — ро — чень-ка. —

1. До Самбора доріженька,
Яка довга широченька.
2. Нею їдуть уланчики,
Самі молод-молодчики.
3. В руці правій шабля гостра,
В руці лівій узда проста.
4. А в кого мамця рідненька,
В того сорочка біленька.
5. А в кого мамці немає,
Та той стоїть тай думає.
6. Сів, на коня похилив ся,
Своїй мамці поклонив ся.
7. Бувай же ми, мамо, здорова,
Бо я їду вже до Львова.
8. А зі Львова до Кракова,
Всюди біда воякова.
9. Возьми, возьми піску жменю,
Посій його на каменю.
10. Ой, як же той пісок зійде,
Тоді твій син з війни прийде.

30. Загнали тамбори.

Помірно з силою.

Т. Ярославенко.
М. Курцеба.

The musical score is written in a single system with seven staves. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The first staff starts with a dynamic marking of *f*. The melody is primarily eighth and sixteenth notes, with some triplet markings. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The score concludes with a double bar line and two first endings, labeled '1.' and '2.', which lead to the final lyrics 'ве. У- ве.'

За - гра - ли там - бо - ри роз - ви - лись пра -
по - ри си - ні - ють як мо - ре со - кільські стя -
ги, лі - са - ми ла - на - ми бе пісня гро -
ма - ми, у бій з во - ро - га - ми ко - зацькі си -
ни. У - кра - ї - ни во - ля і сла - ва і
до - ля до бо - ю нас зо - ве, до бо ю нас зо -
ве. У - ве.

1. Загнали тамбори,
Розвились прапори,
Синіють, як море,
Сокільські стяги:
Лісами, ланами
Бе пісня громами;
У бій з ворогами,
Козацькі сини!

України воля і слава і доля,
До бою нас зове! до бою нас зове!

2. Де око лиш гляне,
Знимають ся фани,
На фанах гетьмани
Й соколи-вірли:
За тими вірлами
Гетьманів шляхами
До бою рядами
Підемо всі ми!

України воля і . . .

3. І львина в нас сила,
Соколині крила,
Тюрма нї могила
Не здержить наш лет:
Ніхто нас не зломить,
Ніхто нас не спинить,
Бо клич нас єдинить:
Всі враз, все вперед!

України воля і . . .

4. Заграли тамбори,
Розвились прапори,
Козацтво, як море
Стягами пливе:
Де око лиш гляне,
Прапори і фани,
Лісами, ланами
Спів громом гуде:

України воля і . . .

Пісня на І. краєвий здвиг у Львов в 1911. р.

31. Засвистали козаченьки.

Ходою.

Народна.

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. The first staff contains the first line of the melody and the first part of the lyrics. The second staff contains the second line of the melody and the second part of the lyrics. The third staff contains the third line of the melody and the third part of the lyrics, ending with a double bar line. The lyrics are: Засвистали ко-за-ченьки впохід о пів-но — чи Заплака-ла Ма-ру-сенька сво-ї ясні о — чи. — о — чи.

1. Засвистали козаченьки
В похід з полуночі;
Виплакала Марусенька
Свої чорні очі.
2. „Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не жури ся,
А за свого миленького
Богу помоли ся.“
3. Стоїть місяць над горою,
Та сонця немає;
Мати сина в дороженьку
Слезно проважає.
4. „Прощай, милий мій синочку!
Та не забавляй ся!
За чотири неділеньки
До дому вертай ся!“
5. „Ой, рад би я, матусенько,
Скорійше вернуть ся, —
Та вже щось мій вороненький
В воротах піткнув ся.

6. Ой, Бог знає, коли вернусь,
В якую годину;
Приймиж мою Марусеньку
За свою дитину!

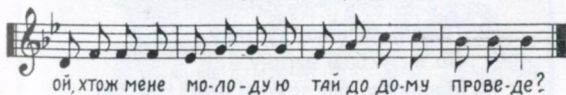
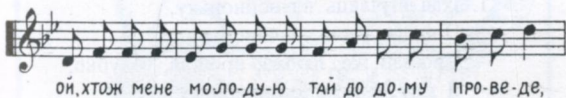
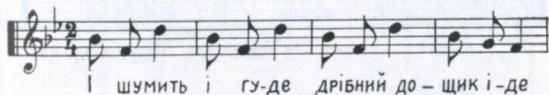
7. Прийми її, матусенько,
Всі ми в Божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь,
Чи ляжу на полі?

8. Ой, не плачте, не журить ся,
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький,
Назад сподівайтесь.“

32. І шумить і гуде.

Ходою.

Народна.

1. І шумить і гуде, дрібний дощик іде:
А хтож мене молодую до домоньку проведе?
2. Розпізнав ся козак на солодкім меду:
„Гуляй, гуляй, чорнобрива, я тя домів заведу!“
3. Не веди ти мене, ой, прошуж я тебе,
Бо лихого мужа маю, буде бити мене.
4. На бік, хлопці, на бік, бо чорт мужа несе,
Як побачить мене з вами, його трясця потрясе.

5. Ой, най же ним трясе, як вітер лугами,
А я собі молоденька погуляю з вами.
6. І шумить і гуде, скрипка грає, бас реве,
Козак мовчить, а все знає, козак домів поведе.

33. Їхав стрілець на войноньку.

Ходою.

М. Гайворонський.
І. И.

Їхав стрілець на войноньку,
прощав свою дівчиноньку:
Прощай же любко
прощай голубко, я йду в чужу сторононьку

- Їхав стрілець на войноньку,
Прощав свою дівчиноньку:
Прощай же, любко, прощай, голубко,
Я йду в чужу сторононьку.
- Подай, дівчино, хустину,
Бо як у бою загину,
Накриють очі темної ночі,
Лекше у гробі спочину.
- Лихії люди на силу
Взяли нещасную милу,
А серед поля гне ся тополя
Та на стрілецьку могилу.

КОРОЛЬ
ДАНИЛО.

Король Данило. Володів 1228—1264.

34. Кей ми прийшла карта.

Ходою.

Народна.

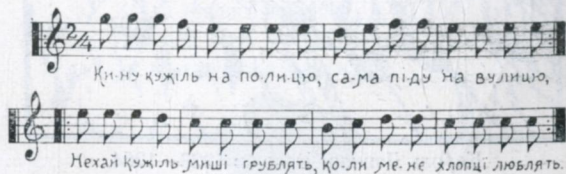
Кей ми прийшла карта на - ро - ку - вать.
Став я свого не - ня про - сить тай благать:
„ Неню ти мій не - ню вво - ли ме - ні во - лю
йди за мене служити на ту вой - ну.”

1. Кей ми прийшла карта нарокувать,
Став я свого неня просить і благать:
Ненюж ти мій, неню, вволи мені волю,
Йди за мене служити на ту войну.
2. Гей, одна заплаче, бо я її брат,
А друга заплаче, бо я її сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить,
Бо вона від мене перстень носить.

35. Кину кужіль на полицю.

Ходою.

Народна.

Ки - ну кужіль на по - ли - цю, са - ма пі - ду на вулицю,
Нехай кужіль миші : грублять, ко - ли ме - не хлопці люблять.

1. Кину кужіль на полицю,
Сама піду на улицю;
Нехай кужіль миші трублять,
Коли мене хлопці люблять.
2. Я нікого не любила,
Лише Петра тай Данила,
Грицька, Стецька тай Степана,
Вийшла замуж за Івана.
3. Полюбила панича
Петра Павловича,
Тай не знаю, що робить,
Чи покинуть, чи любить.
4. Полюбила гільтяя,
Гірка доля моя;
Я гадала, кучерявий,
В нього чуба нема!
5. Ти не піп, анї дяк,
Не цілуй мене так,
Нехай мене поцілує
Запорожський козак.
6. Так, так, моя доню,
І я так робила,
Свого мужа шанувала,
А хлопців любила.

36. Колиб мені Господи.

Ходою.

Народна.

Колыб мене-ні Го — спо-ди не-ді-лі ді-
жда-ти, Колыб мене-ні Го — спо-ди не-ді-лі ді-
жда-ти, Сю-ди ту-ди он ку-ди
не-ді-лі ді-жда-ти. жда-ти

1. Колиб мені Господи неділі діждати,
Сюди туди, он куди,
Неділі діждати.
2. То пішлаб я до роду гуляти,
Сюди туди, он куди,
До роду гуляти.
3. А у мене увесь рід богатий,
Сюди туди, он куди,
Увесь рід богатий.
4. Будуть мене часто частувати,
Сюди туди, он куди,
Часто частувати.
5. А я буду повну випивати,
Сюди туди, он куди,
Повну випивати.
6. Як поїду я до домоньку,
Сюди туди, он куди,
Та до домоньку.

7. Та не в хату, а під віконечко,
Сюди туди, он куди,
А під віконечко.
8. А свекруха та у печі топить,
Сюди туди, он куди,
Тай у печі топить.
9. А свекорко сирі бичі парить,
Сюди туди, он куди,
Сирі бичі парить.
10. А мій милий дитину колише,
Сюди туди, он куди,
Дитину колише.
11. Ой, ну, люлі, мале дитя, спати,
Сюди туди, он куди,
Мале дитя спати.
12. Пішла мати до роду гуляти,
Сюди туди, он куди,
До роду гуляти.
13. А ми підем її заганяти,
Сюди туди, он куди,
Її заганяти.

37. Козаченьку, куди йдеш?

Ходою.

Народна.

Ко за — чень — ку ку-ди йдеш? Не вже
жа — лю не ма-єш? Ой не плач же дів — чи-но
не жу-рись, та до мо-го сер-денька пригорнись.

1. Козаченьку, куди йдеш?
Невжеж жалю не маєш?
„Ой, не плач же, дівчино, не журись,
Та до мого серденька пригорнись.“
2. „Я без тебе загину,
Як ти підеш в чужину.“
„Я верну ся, серденько, в осени,
Як упаде листечко з калини.“
3. Ждала, ждала дівчина навісна,
Мина осінь і весна:
Нема, нема козаченька та й не чуть,
Злії люде, вороженьки вже кують.
4. А як жито зацвіло,
Прийшла вістка у село:
Не вертатись вже до тебе козаку,
Заснув в степу він сердега до віку.

38. Лунає клич, луна грімкий.

З жИТЕМ.

К. Вільгельм.
І. Лотоцький.

The musical score is written in a single system with eight staves. It begins with a treble clef, a common time signature (C), and a dynamic marking of *f*. The melody is in a major key with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes, with some words underlined. Performance markings include accents (>), a *dolce* marking, a *cresc.* marking, and a *ff* marking. The score ends with a double bar line.

Лу — на — є клич, лу — на грімкий: Впе
ред, впе — ред у бій свя — тий, у
бій, у бій за рідний край, За
на рід свій в ряди ста — вай! У — кра — і — но спо —
кій — на будь, У — кра — і — но спо — кій — на будь,
тверда мов сталь, мов сталь стрілецька грудь,
тверда мов сталь, мов сталь стрілецька грудь!

1. Лунає клич, луна грімкий:
Вперед, вперед у бій святий!
У бій, у бій за рідний край!
За на рід свій в ряди ставай!
Україно! спокійна будь.
Тверда, мов сталь, стрілецька грудь!
2. Прошли Дністер, Дніпро пройдем,
Не станем, поки не зайдем
На Дон і Донця береги
Й Кавказу гордії верхи.
Україно! спокійна . . .

3. І станем там, ми Січ нова,
Стрілецька Січ, кріпка, сильна
І муром там будем Тобі,
Україно, Стрільці Твої!

Україно! спокійна . . .

4. За муром сим безпечна Ти,
Дрїжати будуть вороги,
Бо поки кріс у нас в руках,
В ворожїм серці смертний страх,

Україно! спокійна . . .

5. Від трудів наших сильна Ти,
Україно, по всі віки.
Здобуде праця волї рай
І щастя квіт, краси розмай.

Україно! спокійна . . .

39. Ми всі хочем виплати.

Різко.

Пісня самохотників.

Стрілецька.

Ми всі хо-чем випла-ти, випла-ти, виплати,
Ми всі хо-чем випла-ти випла-ти випла-ти!

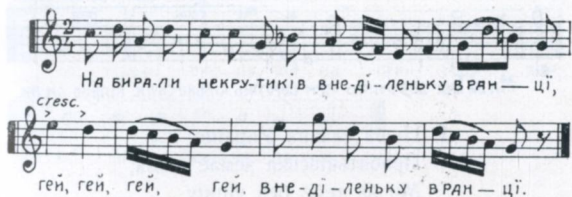
1. Ми всі хочем виплати,
Годї довше чекати.
2. Кухар, де є менажа?
З того вийде образа.
3. Дай, шинкарю, нам пива,
Свіжого, як кропива.
4. А ми відси не підем,
Вступати ся не будем.

5. Вже нам досить розмови,
Ми хочемо промови.

40. Набирали некрутиків.

Ходою.

Народна.

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять нотних рядків у 2/4 ритмі. Під першим рядком — текст: «Ня бира-ли некру-тиків вне-ді-леньку вран — ці,». Під другим рядком — текст: «гей, гей, гей, гей. вне-ді-леньку вран — ці.». Над другим рядком позначено «*cresc.*».

1. Набирали некрутиків в неділеньку вранці,
Гей, гей, гей, гей! В неділеньку вранці.
2. Записали у салдати вдовиного сина,
Гей, гей, гей, гей! Вдовиного сина.
3. За ним іде дівчинонька, дрібними ридає,
Гей, гей, гей, гей! Дрібними ридає.
4. Поливайте доріженьку, щоб не курила ся,
Гей, гей, гей, гей! Щоб не курила ся.
5. Розважайте дівчиноньку, щоб не журила ся,
Гей, гей, гей, гей! Щоб не журила ся.
6. Поливали доріженьку, та й курить ся курно,
Гей, гей, гей, гей! Та й курить ся курно.
7. Розважали дівчиноньку, та й журиць ся журно,
Гей, гей, гей, гей! Та й журиць ся журно.

41. Наша славна Україно.

Ходою.

О. Нижанковській.

НАША СЛАВНА У-КРАЇ-НО, ПРАБАТЬКІВСЬКА ЗЕМЛЕ МИЛА,
I^{mo} II^{do}
Ми за Тебе без упину мем боротись кільки сили. кільки си ли.

1. Наша славна Україно,
Прабатьківська земле наша,
Ми за тебе без упину
Мем боротись, кільки сили.
2. Дорога нам твоя слава,
В серцю нашім ти єдина,
Мила там, де степ широкий,
Мила там, де верховина.
3. Наша славна Україно,
В нас для тебе серце бєть ся,
Повитаєм долї днину,
Свобода тобі всміхнєть ся.
4. Як ту землю не любити:
Таж за нею серце гине,
Ах для неї тільки жити,
Для вільної України.
5. Хоч гетьмани у могилі,
Ми для тебе ще живемо,
Ворог вбить тебе не в силі,
Гєть гонить його будемо.
6. Ми тобі здобудем долю,
Краю рідний та коханий,
І прогонимо неволю
І розломимо кайдани!

42. Не зiтхай, а працюй.

Ходою.

О. Залеський.
М. Романченко.

Музична партитура для голосу з фортепіано. Тональність: G (одна дієзнака). Метр: 6/8. Текст пісні: Не зiтхай а працюй, поки сили ще є, тільки праця одна гарні жнива дає, гарні жнива дає.

1. Не зiтхай, а працюй,
Поким сили ще є,
Тільки праця одна
Гарні жнива дає.

Не зiтхай, а працюй,
Марно часу не гай,
Праці щирої жде
Вже давно рідний край.

2. Не зiтхай, а працюй
І одно памятай:
Що лиш праця одна
Захистить рідний край.

Не зiтхай, а . . .

43. Нема в світі красших хлопців.

Ходою.

М. Гайворонський.
Ю. Назарак.

Музична партитура пісні, написана на чотирьох рядках нот. Ключовий знак — один плоский знак (бемоль), що вказує на тональність Бемоль-мажор. Ритмічний знак — 2/4. Під нотою наведено українські ліричні тексти, розділені на чотири рядки, що відповідають нотним рядкам.

Не-ма всьві ті кра-щих хлопців як сі-чо-ві
до-бро-вольці, гей — га, на-ші славні до-бро-вольці.
Як і-дуть вбій то сьпі ва-ють і зі сьлівом у-ми-ра-ють,
гей. — га, на-ші славні до-бро-вольці!

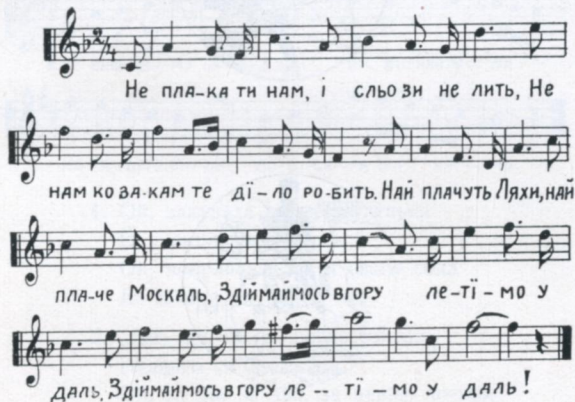
1. Нема в світі красших хлопців,
Як січові добровольці.
Гей, га, наші славні добровольці!
2. Як ідуть в бій, то співають
І зі співом умирають.
Гей, га, наші . . .
3. Йдуть на приступ гострим крісом
Поборотись навіть з бісом.
Гей, га, наші . . .
4. Хоч їм кулі в очі свищують,
Рій ворожий вістрем нищують.
Гей, га, наші . . .
5. Добровольці добре знають,
За що бють ся і вмирають.
Гей, га, наші . . .

5. Лиш за волю кров їх леть ся,
За Україну бій ведеть ся.
Гей, га, наші . . .

44. Не плакати нам.

З житем.

П. Кишакевич.

Не пла-ка ти нам, і сльози не лить, Не
нам ко за-кам те ді-ло ро-бить. Най плачуть Ляхи, най
пла-че Москаль, Здіймаймось в гору ле-ті-мо у
даль, Здіймаймось в гору ле -- ті - мо у даль!

1. Не плакати нам і сльози не лить,
Не нам козакам те діло робить.
Най плачуть Ляхи, най плаче Москаль!
Здіймаймось в гору! летімо у даль!
2. Не нам вже просить, не є ми раби,
Не нам вже тужить, ми вільні сини!
Гей! скоро у бій! гей! скоро ідім!
Україну вільну ми знову здвигнім!
3. Гей! скоро вперед! за нарід-сією,
Завзяте і злука розібють тюрму!
До бою! Стрільці, до бою спішім!
Україну вільну ми знову здвигнім!

45. Ой, закувала сива зазуленька.

Повільно.

Народна.

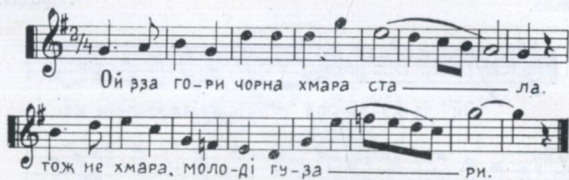
p Ой за-ку-ва-ла си-ва за-зу-лень-ка,
й у вишнево-му са-ду, Ой виправля-ла
ма-ти свого си-на до ці-са-ря на вій-ну.

1. Ой, закувала сива зазуленька
Й у вишневому саду,
Ой, виправляла мати свого сина
До цїсаря на війну.
2. „Ой, іди, сину, любая дитино,
Недовго ся забавляй,
Ой, за рік за два, за неділь чотири
До дому ся повертай.“
3. „Ой Пан Біг знає, Пан Біг то відає,
Гей, чи я ся поверну,
Ей, щось ся мій кінь вороненький
Й у воротах спотикнув.
4. „Ой, не бий, сину, коня в головоньку,
Не буде ся спотикати,
Ей, не зрадь, сину, людської дитини,
Не буде тя Бог карати.“
5. „Ой, не бив жеж я коня в головоньку,
Він ся таки й спотикав,
Ой, не зрадив же я людської дитини,
За щож мене Бог скарав?“

46. Ой, зза гори чорна хмара.

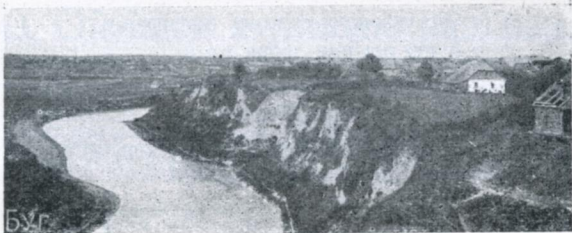
Ходою.

Народна.

1. Ой, зза гори чорна хмара встала,
Тож не хмара, молоді гузари.
2. Тож не хмара, молоді гузари,
Попереду їдуть генерали.
3. Попереду їдуть генерали,
А за ними бють у барабани.
4. А за ними бють у барабани:
„Не журить ся, молоді улани!“
5. Ой, як же нам, братя, не журить ся?
Посилає за Дунай цариця.
6. За Дунаєм тяжко-важко жити:
Там не дають ні їсти ні пити.
7. Там не дають ні їсти ні пити,
Заставляють роботу робити.
8. Заставляють роботу робити:
Тесаками сиру землю бити.
9. Шабельками канали копати...
Ой, тутже нам, братя, помирати!
10. Ой, тутже нам, братя, помирати,
Не знатиме ні батько, ні мати.

47. Ой, ішли наші славні Запорожці.

Ходою.

Народна.

Ой ішли на—ші славні Запо—рожці
та по над Бу—гом рі—ко—ю,
Ой ши—ро—ко—ю та гли—бо—ко—ю
Гей! та по над ли—ма— на—ми.

1. Ой, ішли наші славні Запорожці
Та понад Бугом рікою,
Ой, широкою та глибокою,
Гей та понад лиманами.
2. Ой, вже наші славні Запорожці
У великому жалю,
Ой, не знали та поклонить ся,
Та котрому царю.

3. Ой, уклонили ся тому турецькому,
А що під ним добре жити,
Тільки за одно та неприємно,
Що на свого брата бити.
4. Ой, пише Москаль листи до кошового:
„Ой, ідїть до нас жити,
Що оддам землю да по прежньому,
По Дністер по границю.“
5. Ой, брешеш, брешеш, превражий Москалю,
Сеж ти хочеш обманити:
Ой, як підемо в твою землю,
То будеш лоби голити.
6. „Ой, не бійте ся, славні Запорожці,
Та сього нічого,
Щеж я у своєму білому царстві
Та не зрадив нікого.“
7. Ой, ужеж то славні Запорожці
Тай невеселі стали,
Ой, облягли їх, облягли Москалі
Всіма сторонами.
8. Вражії пани, руські генерали,
Єретичії сини,
Край веселий, степ широкий
Тай занастили.
9. Тече річка невеличка
Та підмиває кручі,
Заплакали Запорожці,
Та в Туреччину йдучи.
10. Ой, летїла бомба з московського поля
Та посеред Січи впала,
Ой, хоч пропало славне Запорожя,
Та не пропала слава!

48. Ой, ішов я улицею раз, раз.

Скоро.

Народна.

Ой, і-шов я ву-лице-ю раз, раз,
не ба-чив я Ма-ру-сеньки вобраз,
sosten. не ба-чив я *a tempo.* Ма-ру-сеньки вобраз.

1. Ой, ішов я улицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ.
2. Ой, ішов я улицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі.
3. Ой, ішов я повз Марусі хату,
Загубив я з постола залату.
4. Ой, верну ся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати.
5. Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє, гукну.
6. „Ой, не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі, іншої пошукай.“
7. „Ой, дай, мамо, від комори ключі,
Кину йому подарунки в вічі.“

49. Ой, летіла горлиця через сад.

Ходою.

Народна.

The musical score is written on three staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The first staff begins with a dynamic marking of *mf*. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. The lyrics are: "Ой леті-ла гор-лиця че-рез сад. че-рез сад. Гей! Роз-пу-сти-ла пі-рячки на весь сад. Гей! на весь сад."

1. Ой, летіла горлиця через сад,
Через сад, гей!
Розпустила піречко на весь сад,
Гей, на весь сад.
2. Ой, хто тебе піречко ізбере,
Ізбере, гей!
Той мене молодую забере,
Гей! забере.
3. На курочці піречко в один ряд,
В один ряд, гей!
Любімо ся, серденько, в один лад,
Гей! в один лад!

50. Ой, любив та кохав.

Ходою.

Народна.

Ой лю-бів та ко-хав со-бі дів-чи-ну мав,
гей! як у са-ду ви-шня, за ли-хи-
ми людьми та за во-ро-га-ми гу-ля-ти не
вий-шла, за ли-хи-ми людьми та за во-ро-
га-ми гу-ля-ти не вий-шла.

1. Ой, любив та кохав, собі дівчину мав,
Гей! як у саду вишня;
За лихими людьми та за ворогами
Гуляти не вийшла.
2. Покидаю тебе, серденьтко моє,
Гей, єдиному Богу,
А сам я піду, а сам я поїду
В далеку дорогу.
3. Дожидай ся мене, серденьтко моє,
Гей, та до себе в гості,
Як виросте в тебе у твоїй світлонці
Трава на помості.
4. Ой росла та росла трава шовковая,
Гей! та вже похилилась,
Ждала, ждала козака молода дівчина,
Та вже і зажурилась.

5. Ой, загув та загув сивий голубонько,
 Та сівши на тичину,
 Ох, ох, ох, ох, молод козаченько
 Покинув дівчину.

51. Ой, Морозе, Морозенку.

Ходою.

Народна.

f Ой Морозе Морозенку, ти преславний ко-
 за-че. *f* Гей! За то-бо-ю Мо-ро-
 зен-ку, *p* вся Вкраї-нонька пла-че.

1. Ой, Морозе, Морозенку, ти преславний козаче!
 За тобою, Морозенку, вся Україна плаче.
2. Не так тая Україна, як те гордеє військо,
 Заплакала Морозиха, йдучи рано на місто.
3. „Не плач, не плач, Морозихо, не плач, не жури ся.
 Ходи з нами, з козаками, мед-вина напий ся.“
4. „Чогось мені, мої братя, мед-вино не петь ся;
 Ой, десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся.“
5. Ой, зза гори зза крутої військо виступає,
 По сам перед Морозенко конем виграває,
6. А в нашого Морозенка червона стрічка,
 Де поверне Морозенко, — кривавая річка.
7. Попід гору камінную покопані шанці,
 Ой, зловили Морозенка в неділеньку вранці.

8. Ой, зловили Морозенка, рученьки звязали,
Ой, рученьки та звязали, до суду віддали.
9. Посадили Морозенка на високій могилі:
Поглядай ся, Морозенку, по всій Україні.
10. Україна, милий Боже, тай й те гордее військо,
Прощай же ми, стара нене тай ти любая прічко!
11. Вони його анї били, нї в четверті рубали,
Тільки з нього молодого живцем серце взяли.

52. Ой, на горі жито.

Поволи.

Народна.

Ой на го-рі жи-то, на до-ли-ні жи-то

Вчистім по лі край до-ро-ги ко-за-ка за-би-то.

1. Ой, на горі жито,
На долині жито,
В чистім полі край дороги,
Козака забито.
2. Вбитож його, вбито,
Затягнуено в жито,
Червоною китаєкою
Голову накрито.
3. Ой, прийшла дівчина
З чорними очима,
Відокрила китаєчку
Тай заголосила.
4. Ой, устань, козаче,
Устань, молоденький,

Ходить, блудить коло тебе
Твій кінь вороненький.

5. Ой, най же він блудить,
Най нічку ночує,
Та чейже він до родини
Дороженьку чує.

53. Ой, на горі та женці жнуть.

Повільно.

Народна.

The musical score is written on three staves in a single system. The first staff begins with a treble clef, a common time signature (C), and a dynamic marking of *f*. The melody is in a key with one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The second staff contains a repeat sign and continues the melody. The third staff concludes the piece with a double bar line.

f Ой на го-рі та женці жнуть, Ой на го-рі
та женці жнуть. А по під го-ро-ю
до-лом до-ли-но-ю ко-за-ки йдуть

1. Ой, на горі та'женці жнуть,
А попід горою
Долом долиною,
Козаки ідуть.
2. Попереду Дорошенко,
Веде своє військо,
Військо запорожське,
Хорошенько.
3. А позаду Сагайдачний,
Що проміняв жінку
За тютюн та люльку
Необачний!
4. Гей, верни ся, Сагайдачний!
Возьми, собі жінку!

Віддай тютюн, люльку,
Необачний!

5. Мені з жінков не возить ся,
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобить ся.
6. Гей, хто в лісі, озови ся!
Та викрешем огню,
Та закурим люльку,
Не жури ся!

54. Ой, наступила та чорна хмара.

Ходою.

Народна.

Ой насту-па — є та чорна хма — ра
став дощ на — кра-пять; Ой там збі — ра — лась
бідня го — ло — та до корчми гу — лять.

1. Ой, наступила та чорна хмара,
Став дощ накрапать, —
Ой, там збиралась бідна голота
До коршми гулять.
2. Пили горілку, пили наливку,
Ще й мед будем пить,
А хто з нас, братця, буде сміять ся,
Того будем бить.
3. Ой, іде багач, ой, іде дукач,
Насміхаєть ся:

„Ой, за що, за що вража голота
Напиваєть ся?“

4. Ой, беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шию бє:
„Ой, не йди туди, превражий сину,
Де голота пє!“
5. Ой, пішов дукач, ой, пішов багач,
Не оглядав ся:
Він і третьому та заказував,
Щоб не сміяв ся.

55. Ой, пє Байда мід-горілочку.

Скоро.

Народна.

Ой пє Байда мід, го-рі-лочку, ой пє Байда
мід го-рі-лоч ку, ой не день, та недва, та не го-ди-
ноч-ку, ой не день, та недва, та не го-ди-ночку.

1. Ой, пє Байда мід-горілочку,
Та не день, не нічку та й не годиничку.
2. Прийшов до нього цар турецький:
Ой, щож ти робиш, Байдо молодецький?
3. Ой, пю, царю, мід-горілочку,
Та не день, не нічку та й не годиничку.
4. Покинь, Байдо, та байдувати,
Сватай мою дочку та йди царювати.
5. Твоя дочка поганая,
Гей, твоя віра проклятая!

6. Ой, як крикне цар турецький
Та на свої слуги, слуги молодецькі:
7. Возьміть Байду та звяжіте
Та й за ребро гаком, гаком зачепіте!
8. Взяти Байду та звязали
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали.
9. Висить Байда на дубочку,
Та не день, не нічку та й не годиночку.
10. Прийшов до нього цар турецький:
Ой, щож ти бачиш, Байдо молодецький?
11. Бачу я, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки.
12. Позволь, царю, лучка зняти,
Тобі на вечерю голубочка вбити.
13. Ой, як стрельнув Байда з лука
Та попав царя поміж самі вуха.
14. А царицю в потилицю,
А цареву дочку в саму головочку.
15. „Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому мід-горілку пити!“

ЗОЛОТА ЛИПА

Гетьман Богдан Хмельницький. Проводив 1647—1657.

56. Ой, під гаєм.

Скоро.

Народна.

Ой під гаєм, га-єм, га-єм зе-ле-неньким,
там о-ра-ла дівчи-нонька во-ли-ком чор-неньким,
там о-ра-ла дівчи-нонька во-ли-ком чор-неньким.

1. Ой, під гаєм, гаєм, гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька воликом чорненьким.
2. Орала, орала, не вміла гукати,
Запросила козаченька на бандуриці грати.
3. Козаченько грає, бровами моргає,
Вражаж його матір знає, на що він моргає?
4. Чи на мої воли, гей, чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови.
5. Воли поздыхають, бочисті корови,
Біле личко не злиняє ані чорні брови.

57. Ой, піду я до млина.

Ходою.

Народна.

The musical score is written in 2/4 time and consists of three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a dynamic marking of *mf*. The lyrics are: "Ой піду я до млина до мли-на, А у мли-ні но-ви-ня но-ви-ня." The second staff begins with a treble clef and a dynamic marking of *p*. The lyrics are: "Там то мамцю мельник, там то мамцю добрий,". The third staff begins with a treble clef. The lyrics are: "там то мамцю хо-ро-ший, меле гречку без грошей."

1. Ой, піду я до млина, до млина,
А у млині новина, новина:

Там то, мамцю, мельник,
Там то, мамцю, добрий,
Там то, мамцю, хороший,
Меле гречку без грошей.

2. Меле, меле, на кіш насипає,
Що насипле, мене пригортає:

Там то, мамцю . . .

3. Меле, меле, меле-решетує,
Що обернесь, мене поцілує

Там то, мамцю . . .

58. Ой, поїдем, товариші.

Пісня української кінноти.

Жваво.

Л. Лекаий.

Ой по-ї-дем то-ва-ри-ші
на ту У-кра-ї-ну, та здо-бу-де-мо
сте-пи рідні широкі-ї роз-ве-се-ли-мо ру-ї-ну.
Гей ну-мо хлопці враз, гей ну-мо на при-каз,
ша-бельки по-острім, кульбаки на-ло-жім,
трублять трубки на трі-во-гу
час нам вже час нам в до-ро-гу!

1. Ой, поїдем, товариші, на ту Україну
Та здобудем степи рідні, широкії, розвеселимо руїну.
Гей, нумо, хлопці, враз,
Гей, нумо на приказ!
Шабельки погострім, кульбаки наложім!
Трублять трубки на тривогу,
Час нам вже, час в дорогу!
2. Коби скорше з гір Карпат з'їхати в долину
І свобідно повитати славну Україну . . .
3. Засвітило ясне сонце, нарід вибігає,
Українське славне військо весело витає . . .

4. Витай же нам, рідний краю, люба Україно,
Витай, батьку, витай, мати, ти моя дівчино
5. Вийшов батько, вийшов рідний, вийшла стара мати,
Вийшла вірна дівчинонька коня напувати . . .
6. Гей, не можу, батьку, мати, Вас тут повитати,
Не можу ся, дівчинонько, при тобі лишати . . .
7. Ой, не можу, бо я їду Москаля дігнати,
Мій кінь рве ся, вперед пне ся, не хоче зістати . . .

59. Ой, їхав я коло млина.

Різко.

Народна.

Ой по-ї-хав я до млина, а там дівка як ка-ли-на

ум-та ум-та ум-тай да-на, а там дівка як ка-ли-на

1. Ой, їхав я коло млина,^я
Вийшла дівка, як калина.
Умта, умта, умтай дана,
Вийшла дівка, як калина.
2. Я на неї задивив ся,
Візок мені полومив ся.
Умта, умта, . . .
3. Не жаль мені того воза,
Якбись була дівка гожа.
Умта, умта, . . .
4. А то руда тай погана
Візок мені поламала.
Умта, умта, . . .

60. Ой, сусідко, сусідко.

Ходою.

Народна.

Ой су — сід — ко су — сід — ко су — сід — ко,
по — жич ме — ні ре — шіт — ко ре — шіт — ко.
най си му — ку по — тря — су по — тря — су
зав — тра ра — но при — не — су при — не — су.

1. Ой, сусідко, сусідко, сусідко,
Пожич мені решітку, решітку,
Най си муку підтрясу, підтрясу,
Завтра рано принесу, принесу.
2. Ой, братова, братова, братова,
Пожич мені батога, батога,
Най си воли попасу, попасу,
Завтра зверну завчасу, завчасу.
3. Ой, венгерко, венгерко, венгерко!
Пожич мені люстерко, люстерко,
Най си вуса підкручу, підкручу,
Завтра рано доручу, доручу.
4. Маю жінку молоду, молоду,
Не пущу ї по воду, по воду,
Могла би ся втопити, втопити,
Мусів бим ся женити, женити.
5. Ой, дівчино не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний, мандрівний,
Я мандрую тут і там — тут і там,
Подобаюсь дівчатам, дівчатам.

61. Ой, там за Дунаєм.

Ходою.

Народна.

Ой там за Ду-ня ————— єм
та ой там за Ду — на ————— єм
мо-ло-дець гу-ля-є, мо-ло-дець гу-ля-є.

1. Ой, там за Дунаєм
Молодець гуляє,
Молодець гуляє,
Молодець гуляє.
2. Подай перевозу
Тут до верболозу,
За воду дістанусь,
Вкраїні приглянусь.
3. Не так Україні,
Як любій дівчині
До темної ночі,
У карії очі.
4. Кого вірно люблю,
То не надивлю ся;
Кого я навиджу,
З тим не розмину ся.

62. Ой, ти зоре, зоре вечірняя.

Ходою.

Народна.

Ой ти зо-ро, зо-ро ве-чірня-я, по за чорну
хма-ру йдеш, ти мій ми-лий, ми-лий. чорнобри-вий
ой деж ти ся зби-ра-єш? Ти мій ми-лий
милий чорнобрийвий ой деж ти ся зби-ра-єш?

1. „Ой, ти зоре, зоре вечірняя,
Поза чорну хмару йдеш, —
Ти мій милий, ти мій чорнобрийвий,
Ой, деж ти ся збираєш?“
2. „Збираю ся, ти моя миленька,
На далеку країну,
Їду полем, їду сивим конем,
Ой, вжеж я там загину...“
3. „Ой, ти милий, ти мій чорнобрийвий,
Ночуй нічку зо мною.“
„Ой, не буду нічки ночувати,
Щоб з тобою не заспав.“
4. „Ой, не заспиш, ти мій миленький,
Я молода, не засплю,
Іно перші кури заспівають,
То я й тебе пробуджу.“
5. Піють кури, піють перші
Тай дівчина устала,

Осідлала коня вороного
Й перед поріг привела.

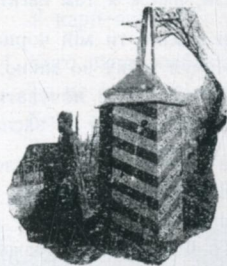
6. Піють кури, піють другі,
Піє когут сам оден,
„Вставай, милий, вставай, чорнобривий,
Бо вже буде білий день.“

7. „Ой, дівчино, дівчинонько,
Мати тебе родила,
Як ти знала, що я бідний жовняр,
На щож ти мя любила?“

8. Ой, ми бідні жовняроньки,
Нещасливі салдати,
Серед ночі барабан ударить,
Зараз мусим вставати.

9. Серед ночі барабан ударить,
Зараз мусим вставати,
Ідем милю через круту гору,
Нікого й не видати.

10. Ідем милю, ідем другу
Тай нікого й не видать,
Тільки славні, славні господарі
По стодолах молотять.“

63. Ой, щож бо то за ворон.

Ходою.

Народна.

Ой щож бо то та за во-рон
що на морі кра-кає. Ой щож бо то
за бурлака що всіх бурлак збирає?

1. Ой, щож бо то за ворон,
Що по морі кракає,
Ой, щож бо то за бурлака,
Що всіх бурлак збирає?
2. Збирайте ся, панове молодці,
Та все народ молодий,
Тай підемо, панове молодці,
У той лісок Лебедин.
3. Ой, щож бо то, панове молодці,
Щось у хмаронці гуде?
Ой, щож бо нам, панове молодці,
За пригодонька буде?
4. Рости, рости, гей, та клен дерево,
Рости в гору високо,
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.

64. Ох, і не стели ся, хрещатий барвінку.

Ходою.

Народна.

The image shows a musical score for a folk song. It consists of three staves of music in a single system, all written in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The first staff begins with a common time signature 'C'. The lyrics are written below the notes. The second staff contains a double bar line with repeat dots on both sides, indicating a repeated section of the melody. The third staff continues the melody and also ends with a double bar line and repeat dots.

Ох і не сте-ли ся хре-щатий бар-вінку
та по тій крутії го-рі. Гей не вті-шай-тесь
злі-ї во-ро-женьки та при го-донці мо-їй

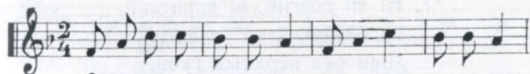
1. Ох, і не стели ся, хрещатий барвінку,
Та по крутії горі:
Гей, не втішайтесь, злії вороженьки,
Та пригодонці моїй.
2. Бо моя пригода козацькая врода,
Як та ранняя роса:
Що вітер повіє, сонічко пригріє,
Та і спаде вона вся.
3. Що вітер повіє, сонічко пригріє,
Роса на землю паде:
Так моя неслава, людська поговорка
Собі марно пропаде.
4. Наїхали пани й Жиди арендарі
Воли й вози забиратьь:
Гей, беріть же ви всю худобоньку,
Не маю вам що казатьь.
5. Як я жив буду, то все здобуду,
Воли й вози покуплю:
Мережани яра, тернові занози
Щеж і сам я пороблю.

6. На людськую славу й тую поговірку
 Ще раз у Крим ізходжу:
 Повні вози соли, повні мажі риби
 Ще до дому привезу.

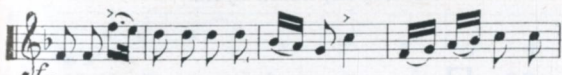
65. Очерет лугом гуде.

Скоро, весело.

Народна.

О - черет лу - гом гу - де, сова лужком броне.

Розправляє свої крильця, ви - глядає чор - но - бривця,

Розправляє свої крильця, ви - глядає чорнобривця.

1. Очерет лугом гуде,
 Сова лужком броне,
 Розправляє свої крильця,
 Виглядає чорнобривця.
2. Чорнобривець іде,
 На добрийдень несе:
 „Як ся маєш, моя мила,
 Бо ти серце моє!
3. Бо ти серце моє,
 Бо ти любиш мене,
 Бо ти любиш мене,
 Бо ти підеш за мене.“
4. „Я не серце твоє,
 Я не люблю тебе,
 Я не люблю тебе
 І не піду за тебе!“

5. „Чи я, мамцю, не доріс?
 Чи я, мамцю, переріс?
 Чи не зрубляна хата,
 Що не люблять дівчата?“
6. „Ні ти, сину, не доріс,
 Ні ти, сину, переріс,
 Тай хоч зрубляна хата,
 То не люблять дівчата.
7. Ні ти довгий, ні короткий,
 Ні безрукий та безногий,
 Лиш без верхньої губи,
 Як цілуєш, знати зуби.“

66. Питає ся вітер смерти.

Поволи.

М. Гайворонський.
 Ю. Шкрумеляк.

Музична партитура для голосу. Третя частина. Ключ: один дієз (F#), ритм: 2/4. Партитура складається з трьох рядків нот з підписаними літерами українською мовою.

Рядок 1: Пи-та-є ся ві-тер смерти, ко-му тре-ба

Рядок 2: ми-ні вмерти? Гей! Гей! гей!

Рядок 3: ко-му тре-ба ми-ні вмерти?

1. Питає ся вітер смерти,
 Кому треба нині вмерти?
 Гей, гей, гей!
 Кому треба нині вмерти?
2. Треба вмерти молодцеві
 Та січовому стрільцеві.
 Гей, гей, гей!
 Та січовому стрільцеві.

3. Треба вмерти, світ прощати,
Житєм волю здобувати.
Гей, гей, гей!
Житєм волю здобувати.

67. Повій, вітре, на Україну.

Повільно.

Народна.

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a piano (*p*) dynamic and includes an accent (>) over the final note. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The second staff continues the melody. The third staff begins with a forte (*f*) dynamic. The fourth staff concludes the piece with a double bar line.

По — вій віт — ре, на Вкра — ї — ну,
де по — ки — нув я дів — чи — ну,
де по — ки — нув ка — рі о — чи,
по — вій ві — тре о пів — но — чи

1. Повій, вітре, на Україну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, о півночі.
2. Між горами там долина,
В тій долині єсть хатина,
А в хатині дівчинонька,
Дівчинонька-голубонька.
3. Повій, вітре, у схід сонця,
У схід сонця край віконця,
Край віконця постіль біла,
Постіль біла, любка мила.

4. Нахили ся тишком-нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком нахили ся,
Чи спить мила, подиви ся.
5. Чи спить мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любиласть,
З ким любиласть і кохалась
І любити присягалась.
6. Як забеть ся в ній серденько,
Як зітхне вона тяженько,
Як заплачуть каріючі,
Вертай, вітре, о півночі.
7. Колиж мила позабула
Та другого пригорнула,
То розвий ся до долини
І не вертай з України.

68. Поставали козаченьки.

Ходою.

Народна.
Віра Лебедова.

Повставали ко-за-ченьки дов-ги-ми ря-

да — ми, за-гре — мі-ли сур — ми тру-би

на бій зво-ро — га-ми.

1. Поставали козаченьки
Довгими рядами,
Загрімели сурми, труби
На бій з ворогами.

2. А як ішли козаченьки,
До славного бою,
Зашуміли всі прапори
Їм над головою!
3. А як в бій йшли волі, слави
Славно добувати,
Присягали краще згинуть,
А стяг не віддати!
4. Присягали за Україну
Житє положити
І кайдани ворожїї
З матери здоймити!
5. Пішли в похід козаченьки,
Тільки стяг ще мріє,
А за ними буйний вітер
По могилах віє.

69. По морю, по морю.

Ходою.

Н. Вахнянин.
К. Устиянович.

По морю по морю, по плинних валах, пливем по щогли-
стих щогли-стих, зміях; за на-ми за на-ми буй-
ний ві-тер ві-є. Грі-зна, грі-зна, грі-зна — Вальки-
ри — я! Гей хлоп-ці, мо-лой-ці, меч гострий вру-
ці, при вернем всю зе-млю при-вер-нем кра-ї, стра-
ху ми не зна-єм бо щи-том нас кри-є, грі-зна, грі-
зна, грі-зна — Вальки-ри — я! Хто верне до
до-му той ззо-ло-та пє, а хто влю-тій
сі-чи у сі-чи у-мре, той зо-ді-ном вічним в Валь-
га-лі я-сні-є. Грі-зна, грі-зна, грі-зна
— Вальки-ри — я! Ур-ра! Ур-ра! Ур-ра!

1. По морю, по морю, по плинних валах
Пливем по щогли-стих, щогли-стих зміях;
За нами, за нами буйний вітер віє.
Грізна, грізна Валькирія.

2. Гей, хлопці, молодці, меч гострий в руці,
Привернем всю землю, привернем краї,
Страху ми не знаєм, бо щитом нас криє

Грізна, грізна, грізна Валькирія.

3. Хто верне до дому, той з золота пє,
А хто в лютій січи, у січи умре,
Той з Одіном віщим в Вальгалі ясніє.

Грізна, грізна, грізна Валькирія.

Урра! Урра! Урра!

70. Прощайте, гори.

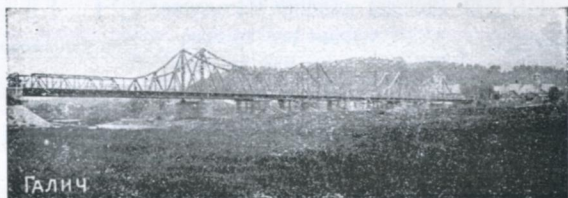
Поволи.

Народна.

Музична партитура для голосу з нотами та ліричними підписами. Третя частина (3/4), дві діжки. Лірика: Пра-щай-те го-ри настав вже час, Пра-щай дів-чи-но в ло-слідний раз, пра-щай дів-чи-но в ло-слідний раз.

1. Прощайте, гори, настав вже час,
Прощай, дівчино, в послідний раз.
2. Прощай, дівчино, бо я вже йду,
Благослови мя на сю війну.
3. Ударить куля, грудь пробє,
Згадай мене, дівча моє.
4. Прощай менї, прощай, прощай,
Іду у бій за рідний край.

71. Пройшли гори.

Василеви Ділушкови.

Спокійно.

М. Гайворонський.
Стрілецька.

Пройшли го-ри, пройшли до-ли, тем-ні бо-ри пе-рей-
шли, А кра-що-го А-та-ма-на над на-шо-го
Ва-си-леч-ка не знай-шли не знай-шли.
Бо наш славний Ва-си-леч-ко зна-ми все три-ма-є,
ра-зом зна-ми йде до бо-ю і ра-зом гу-ля-є.

1. Пройшли гори, пройшли доли,
темні бори перейшли,
А кращого отамана
над нашого Василечка не знайшли.

2. Бо наш славний Василечко
з нами все тримає,
Разом з нами йде до бою
і разом гуляє.

72. Раз на варті я стояв.

Ходою.

Народна.

Раз на варті я стояв ко-ло ма-га-зи-ну
та кий ме не страх зібрав, що ма-ло не зги-нув.
Гальт-вер-да! дивлю ся, то мо-я Ма-ру-ся,
пачку ми при-не-сла а са-ма десь щезла.

1. Раз на варті я стояв,
Коло магазину,
Страх мене такий зібрав,
Мало щом не згинув.
2. Гальт-вер-да? дивлю ся,
То моя Маруся,
Пачку ми принесла,
А потому щезла.

73. Разом, братя, ціль одна.

Ходою.

Народна.
Брз. і Рск.

РА-ЗОМ БРА-ТЯ ЦІЛЬ ОДНА У РЯ-ДИ СТА-

ВАЙМО, СИ-ЛИ РО — ЗВИ — ВАЙ — МО,

У — ВІЛЬНИ-ТИ З ПІД ЯРМА РІД-НУ-Ю КРА-

Ї-НУ НА — ШУ У — КРА — І — НУ.

1. Разом, братя! ціль одна,
У ряди ставаймо!
Сили розвиваймо,
Увільнити зпід ярма
Рідную країну,
Нашу Україну!
2. Серце билось все у нас,
Дух не згас ніколи,
Віками в неволи,
Підем все вперед всі враз!
Сили розвинемо,
Духа піднесемо.
3. Бистрий зір і смілий хід,
Сильну грудь і руки,
Карний дух до злуки
Знайде наш козачий рід!
Волю здобувати,
Світу дорівнати!

74. Розвивай ся, ой, ти старий дубе.

Ходою.

Народна.

Розви - вай ся ой ти старий ду-бе, завтра
мо - роз бу — де. Ви - би — рай ся
мо-ло-дий ко-за — че завтра по — хід
бу — де. Ви-би — рай .ся мо-ло-дий ко-
за — че завтра по — хід бу — де.

1. Розвивай ся, ой, ти старий дубе,
Завтра мороз буде,
Вибирай ся, молодий козаче,
Завтра похід буде.

2. Я морозу не бою ся,
Завтра розвину ся,
Я походу не бою ся,
Завтра виберу ся.

3. Закропляйте доріженьки,
Щоб ся не курили,
Розважайте отця й неньку,
Щоб ся не журили.

4. Закропляють доріженьки,
А вони ся курять,

- Розважають отця й неньку,
А вони ся журять.
5. Приїхав він під коршмоньку,
Низенько склонив ся,
Прощай, прощай, вся громадо,
Може з ким сварив ся.
6. Ой, сварив ся, не сварив ся,
Сваритись не буду,
А вжеж бо, вся громадо,
Вжеж я тут не буду.

75. Слава, слава, отамане.

Ходою.

Грицеви Коссакови.

М. Гайворонський.
Ю. Назарак.

Сла-ва, сла-ва А-та-ма-не, о ти Батьку
наш, Ми зто-бо-ю на во-ро-га лі-
де-мо. всі враз.

1. Слава, слава, отамане,
Отамане нац!
Ми, на ворога з тобою
Підемо всі враз! —

Деж ти, батьку? чом втікаєш?
Чом надувсь, як сич?!
Ми всі твої вірні друзі,
Ждемо на твій клич! —

2. Коні твої осідлані,
Ми від рання ждем;
Вийди, батьку, отамане,
І скажи: Ми йдем!!

І як хмара, як та туча,
Вдарим на врагіз.
І з тобою в трудах, в славі
Вернемо домів.

3. Не час, орле, горювати,
Глум забудь і біль;
Краще згинуть, як так жити,
В бій веди, у бій!!

Таж ми твої соколята,
Тиж отаман наш;
Ми до бою за тобою
Підемо всі враз!!

76. Соколи, Соколи.

Ходою.

Т. Ярославенко.

Со-ко-ли, Со-ко-ли, ставаймо в ряди! Нас
 поклик „Бодрімось“ взи ва — є. Вздо ро — во му
 ті-лі здо-ро-ва ду-ша, де си-ла там во-ля ви-
 -тя — є. Як славно бу-ва-ло ко-зацькі си-
 -ни, бо-ро-лись до смерти за-ги — ну, бо-
 ро-тись бу-де-мо Со-ко-ли всі ми, За
 на-шу святу У-краї — ну! Як. ну!

1. Соколи, Соколи ставаймо в ряди!

Нас поклик „Бодрімось“ взиває.

В здоровому тілі здорова душа,

Де сила, там воля витає.

Як славно бувало козацькі сини

Боролись до смерти-загину,

Боротись будемо, Соколи, всі ми

За нашу святу Україну!

2. Лети же, соколе, далеко в степи,
У гори, луги та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним най народ вільний стане.

Як славно бувало . . .

3. Разом же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапором, гей, сміло,
До праці для неньки у вічні часи
Несімо все душу і тіло.

Як славно бувало . . .

77. Сповнилась міра.

Жваво.

Модест Левицький.
П. Карманський.

Слов - ни - лась мі - ра, кров бра - тів, не -
людські злочини ка - тів і зганьблена народня
честь, зро - ди - ли месьть, крива - ву месьть. Най гро ми грянуть в нашу
скрань, Не - хай займеться в грудях грінь, Настав нам час прийшла по -
ра, Ур - ра! У бій! Ур - ра! Ур - ра!

1. Сповнилась міра, кров братів,
Нелюдські злочини катів
І зганьблена народня честь
Зродили месьть,
Криваву месьть.

2. Най громи грянуть в нашу скрань,
 Нехай займеть ся в грудях грань,
 Настав нам час, прийшла пора,
 Урра у бій!
 Урра! Урра!

78. Стрілець то нині велий пан.

Поволи.

Чужа мельодия.

Стрі-лець то ни-ні ве-лий пан, най
 більший вці-лім сьві-ті, Бо йо-му добре
 всюди иде на войні й при ко-бі-ті. Від-
 знака си-ня У. С. С. що по-над вухом
 но-сить, і сла ву честь і ленунг весь до
 Мрочка він за-но-сить. Від-но-сить.

1. Стрілець то нині велий пан,
 Найбільший в цілім світі,
 Йому чудесно всюди йде,
 На войні й при кобіті.
2. Відзнака синя У. С. С.,
 Що понад ухом носить,
 І славу, гроші і любов
 Стрільцєви все приносить.

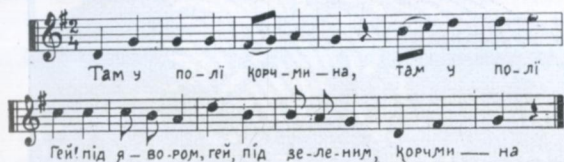
3. А весь український наш народ
Симпатію до нас чує,
Бо кождий наш старий стрілець
З народом все воює.
4. Все наше брацтво кадрове,
Компанія достойна,
Та прім тут водить майже все
Преславна стара война.
5. Чи на квартирі при жінках,
Чи в Мрочка на забаві
Сидить стрілець наш молодий
В гуморі тай у славі.
6. Нераз між брацтво січове
Зла вістка пролітає,
Що наш отаман всіх старих
На войну висилає.
7. Тоді до гурту всі біжим
Грудь вельми напинати
За правду, волю, за спокій
Зи наші теплі хати.
8. Гарматні кулі не страшні
Ані велика бочка,
Алярм лиш кликнуть у ночі,
Ми всі на збірці в Мрочка.

79. Там у полі коршмина.

Ходою.

Народна.

1. Там у полі коршмина,
Гей, у полі, гей, під явором,
Гей, під зеленим коршмина.
2. В тій коршмині дівчина . . .
3. Там ся жовняр напивав . . .
4. Дівча собі сподобав . . .
5. „Ти дівчино молода . . .
6. Чи любиш ти жовняра? . . .
7. „Я жовняра не люблю . . .
8. За жовняра не піду“ . . .
9. Вийняв жовняр палаша . . .
10. Обтяв дівці волося . . .
11. А жовняра спіймали . . .
12. До вартівні забрали . . .
13. Сидить жовняр один день . . .
14. Сидить жовняр другий день . . .
15. А як третій день настав . . .
16. До майора лист писав . . .
17. За що кару дістає . . .
18. Що дівчину кохає . . .
19. Студінь шаблев не пробеш . . .
20. Серця шаблев не займеш . . .

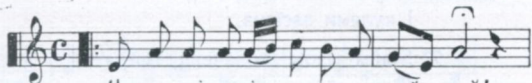

Гетьман Іван Мазепа. Проводив 1678—1709.

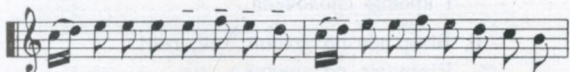
80. Чорна ріля ізорана.

Нескоро.]

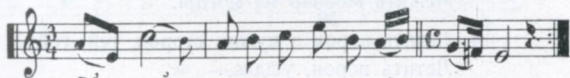
С. Людкевич.
Народна.

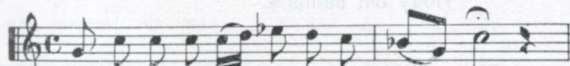
Чор-на рі-ля із-о-ра-на гей, гей!
Бі-лим ті-лом зво-ло-че-на, ,, ,,

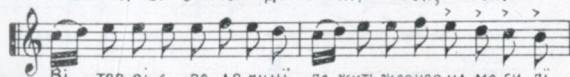
Чор-на рі-ля із-о-ра-на і куля-ми за-сі-я-на,
Бі-лим ті-лом зво-ло-че-на і кро-ві-ю спо-ло-че-на,

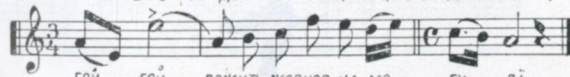
гей, гей, і куля-ми за-сі-я-на.
,, ,, і кро-ві-ю спо-ло-че-на.

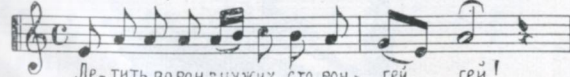
Ві-тер ві-є по до-ли-ні, гей, гей.

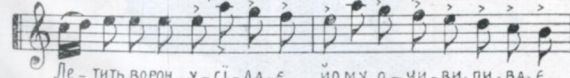
Ві-тер ві-є по до-ли-ні ле-жить жовняр на мо-ги-лі,

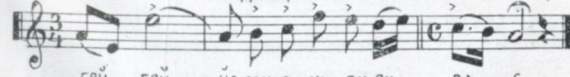
гей, гей, ле-жить жовняр на мо-ги-лі.

Ле-тить ворон з чу-жих сто-рон, гей, гей!

Ле-тить ворон у-сі-да-є, йому о-чи-ви-пи-ва-є,

гей, гей, йому о-чи-ви-пи-ва-є.

1. Чорна ріля ізорана, гей, гей!
Чорна ріля ізорана
І кулями засіяна, гей, гей!
І кулями засіяна.
2. Білим тілом зволочена, гей, гей!
Білим тілом зволочена
І кровію сполочена
І кровію сполочена.
3. Вітер віє по долині, гей, гей!
Вітер віє по долині.
Лежить жовняр на могилі, гей, гей!
Лежить жовняр на могилі.
4. Летить ворон з чужих сторон, гей, гей!
Летить ворон, усідає,
Йому очі випиває, гей, гей!
Йому очі випиває.

81. Шалійте, шалійте.

Ходою.

Н. Вахнянин.
О. Колесса.

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: 81. Шалійте, шалійте. Композитори: Н. Вахнянин, О. Колесса. Темп: Ходою. Музичний розмір: 2/4. Ключ: Б-бемоль. Динамічні позначення: *mf*, *f*, *ff*, *cresc.*. Текст пісні: ША-ЛІЙ-ТЕ ША-ЛІЙ-ТЕ, СКА-ЖЕ-НІ КА-ТИ! ГО-ДУЙ-ТЕ ШПІ-О-НІВ, БУ-ДУЙ-ТЕ ТЮРМИ. ДО БО-Ю СТО ТИ-СЯЧ ПО-БОР-НИ-КІВ СТА-НЕ, ПІР-ВЕМ, ПІР-ВЕМ ПІР-ВЕМ — ТІ КАЙ-ДА-НИ! ЗА ПРАВ-ДУ ЗА ВО-ЛЮ МИ СТА-НЕ-МО ВРАЗ, ЛАН-ЦИ НІ БАГНЕ-ТИ НЕ ПО-СТРАХ ДЛЯ НАС, БО ВІЛЬ-НО-ГО ДУ-ХА НЕ СКУ-ТИ ВКАЙ-ДА-НИ. БІ-ДА, БІ-ДА БІ-ДА ВАМ ТИ-РА-НИ!

1. Шалійте, шалійте, скажені кати!
Годуйте шпівнів, будуйте тюрми!
До бою сто тисяч поборників стане,
Пірвем, пірвем, пірвем ті кайдани!

За правду, за волю ми станемо враз,
Ланци нї багнети не пострах на нас,
Бо вольного духа не скути в кайдани.
Біда, біда, біда вам, тирані!

2. Робітники духа! робітникам всім
Ми руки подаймо, на бій їх ведім,
Бо спільна усіх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров, — кнут, неволя!

За правду, за волю . . .

3. Від краю до краю не громи гудуть,
Робітників полки злучені ідуть
І поклик рокоче: вставайте, народи,
Прийшла пора, пора — день свободи!

За правду, за волю . . .

4. Підвалини світа валять ся старі,
Поблідли нероби, дріжать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права:

За правду, за волю . . .

5. І вольні народи, як добрі брати,
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина;
Одна, сильна, вільна Україна!

За правду, за волю . . .

ПОТУТОРИ

82. Хлопці, алярм!

Холою.

М. Гайворонський.
Ю. Назарук.

Хлопці а - лярм, гей вставай-мо вже послідний
час, на-сту - па - ють на три шля-хи
-моска-лі на нас.

1. Хлопці, алярм! Гей, вставаймо!
Вже послідний час,
Наступають на три шляхи
Вороги на нас!
2. Скоро хлопці! Кріси в руку,
Розтягніть ся в рій
Ворогів ми в мить відопрем,
Підем на пробій.

КОНОХИ

83. Чуєш, брате мій.

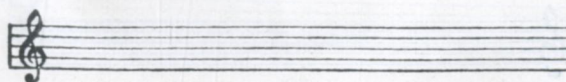
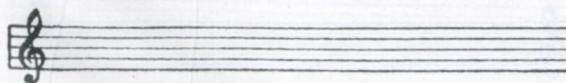
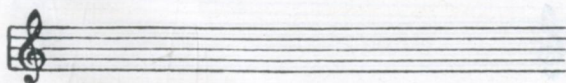
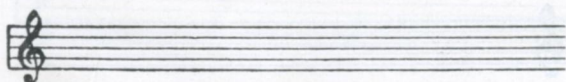
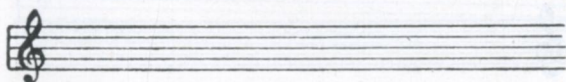
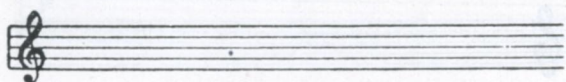
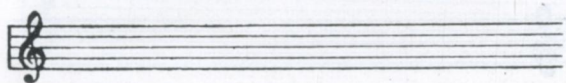
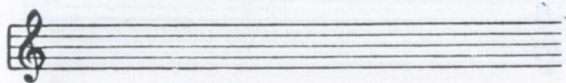
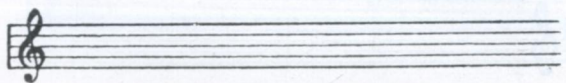
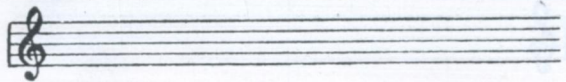
Повільно.

Л. Лепкий.

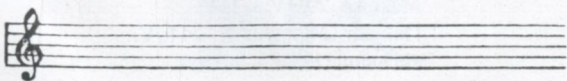
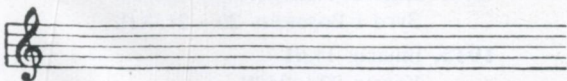
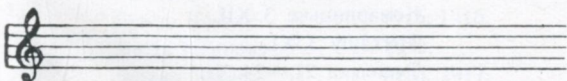
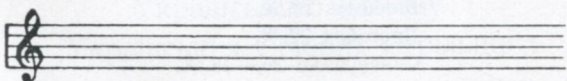
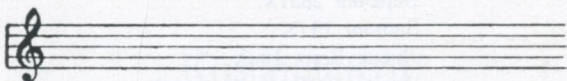
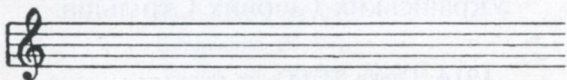
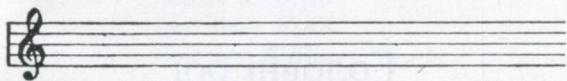
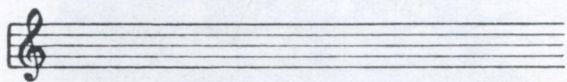
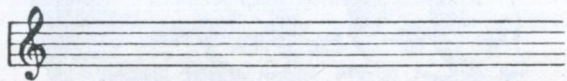
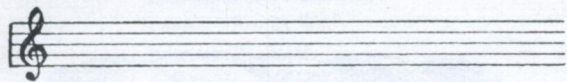
Чуєш брате мій, то-вари-шу мій,
Відлі-тають сі-рим шнурком жу-равлі у ви-рій.
Кличуть кру..кру..кру... В чужині у — мру,
Заки море пере-ле-чу крилонька зі — тру, крилонь
ка зі — тру. кру.. кру.. кру..

1. Чуєш, брате мій, товаришу мій,
Відлітають сірим шляхом журавлі у вирій.
Кличуть: кру! кру! кру! В чужині умру!
Заки море перелечу, крилонька зітру!
2. Мерехтить в очах безконечний шлях,
Гине, гине в сірій мраці слід по журавлях!
Кличуть: кру! кру! кру! . . .

Головні бої Українських Січових Стрільців.

- 1914.** Сянки 24./IX.
Веречки 28./IX.
Звинин 13./X.
Лисий Верх 18./X.
Залярська Гора 19.—24./X.
Борислав 20./X.
Дрогобич 22./X.
Синевідсько 26.—28./X.
Побук 28.—31./X.
Комарницьке 3./XII.
Труханів 3./XI.
Тухолька 21.—24./XI.
Підполоч 12./XII.
Зуго і Воловець 20.—21./XII.
- 1915.** Вишків 11./II.
Кошак 23.—24./II.
Маківка 29./IV.—1./V.
Плїшка, Менчуль 3.—11./V.
Лісовичі 27./V.—4./VI.

Викторів 24.—26./VII.
Галич 27.—28./VI.
Завалів 27./VIII.
Бурканів 31./VIII.
Бернадівка, Панталиха 2.—7./IX.
Людвиківка 2.—7./IX.
Соколів 7.—14./IX.
Брикуля (стрілецька кіннота) 7./IX.
Семиківці, Бенева 7.—16./X.
Семиківці 1.—6./XI.

1916. Жовнівка 14./VIII.

Лисоня 3.—5./IX.

Дикі Лани 16./IX.

Потутори 30./IX.

1917. Конюхи 1./VII.

Михайлівка 23./VII.

Бурдяківці 29./VII.

Збризь на Україні 29./VII.

Команданти Українського Легіону: „Українських Січових Стрільців“:

Михайло Галушинський	1914.
Гриць Коссак	1915, 1916.
Антін Варивода	1916.
Франц Кікаль	1916, 1917.
Мирон Тарнавський . .	1917, 1918.

Кінцеве слово.

Українські Січові Стрільці зібрали ся в році 1914 і пішли в бурю світової війни, щоби дати доказ, що український нарід стремить до самостійного розвою і бажає рішати сам про свою долю.

Як промінь сонця проганяє ніч і вказує гори, долини і ріки, так блеск імени Українських Січових Стрільців освітив українські землі, їх долю і бувальщину. З темряви забутого виринав український нарід, який колись посідав власть у себе, стратив її через нещасливі події, але ніколи не перестав стремити до нової самостійности.

Українські Січові Стрільці визначали ся в полі звинністю, бистротою і хоробрістю і, коли українська суспільність гляділа на них, зачала сподівати ся часу, коли то український нарід здобуде знов право рішати про себе і про порядки на своїй землі.

Память вертала в минулі століття і пригадувала мужів, великих своєю хоробрістю і готовістю положити жите за свободу і самостійність вітчизни.

Перед сто літами, в році 1814, провадив кошовий Самійло кіш з 38 курінів, зібраний з тих Запорожців, що виселили ся над гирло Дунаю тому, що не хотіли підлягати

Москві, яка в році 1775 збурила Запороже і рішила ся знищити цілковито самостійну оружну силу Українців.

Двіста літ назад, в році 1714, на звалищах України, по невдачах гетьмана Івана Мазепи, що лучив ся зі Шведами, щоби побідити Москалів, стоїть гетьман Пилип Орлик, думає постійно про боротьбу з московською нахабністю і стараєть ся спонукати Швецію, Францію, Туреччину до визволення України.

Перед 300 літами, в році 1614, бачимо Петра Сагайдачного в першім році свого гетьманства. Він упорядкував улад піхоти, артилерї, фльоти, воював з Турками, Татарами і Москалями. В боротьбі не знав небезпеки, до бою йшов особисто і длятого умів удержати строгу карність. На його роботі опер ся опісля найбільший уладник козацького війська, гетьман Богдан Хмельницький, який в боях з Поляками осягнув великі побіди і визволив Україну зпід Польщі.

Як глянемо 400 літ назад, то коло року 1514, зачинаєть ся на Україні розвій козацтва. В тих часах вибивають ся наперед деякі українські поміщики, між ними канівський намісник Остап Дашкович. Козацтво розвиваєть ся над Дніпром і стає до боротьби з Татарами, Турками, Поляками, щоб оборонити свободу України.

Перед 500 літами в році 1414 голосить і боронить гадку про права України литовський князь, рухливий і енергїчний Свитригайло. Він посідає довіре Українців і стараєть ся зробити Україну незалежною від Польщі.

Память спиняєть ся 600 літ взад в році 1314, на королеви галицько-волинської держави в столиці Володимирі Волинськїм, Юрию Львовичу. Се був час сили і добробуту сеї держави.

В половині сього столїтя тратять українські землі свою самостійність і переходять з бігом часу під Литву, під Польщу, під Росію, під Австрію.

Перед 700 літами, в році 1214, зачав панувати в Галичі князь Мстислав Удатний, який здобув собі славу в боротьбі з Поляками і Уграми. Але в бою з Татарами над

Калкою не пощастило ся йому і иншим князям. По його смерті переняв Галич король Данило, який під свою власть стягнув також Київ і мимо боротьби з Татарами злучив найбільше земель від часу Володимира Великого.

Вернім 800 літ назад. В році 1114 панує на київськiм престолі вже другий рік Володимир Мономах, розумний, справедливий і хоробрий володар. Старав ся про згоду між князями, боров ся побідно з Половцями і забрав багато половецьких ханів до неволі.

Десятьсот літ назад. Рік 1014 - се останній рік панування Володимира Великого, який панував 35 літ. Час його володіння є найкрасшим часом для київської держави. Він стягнув усі українські землі в одну українську державу. Помагав у воєнних справах Візантії, воював побідно з Половцями і Печенігами. Його син Ярослав Мудрий дбав також про розцвіт України.

Тисяча літ минула від року 914. Се перший рік володіння князя Ігоря, що подібно, як його батько Олег, провадив війни з Візантією, ходив походом над Каспійське море і на Деревлян. Син Ігоря, Святослав, що обняв потім державу по батьку, є одним з найбільше лицарських воєвників в українській історії. Він шукав війни для війни, не для добичі. Ходив на Хазар, Вятчів, Болгар, на Візантію і Печенігів. Не брав ся на хитрощі, але йшов отверто до бою. Давав ворогам знати: „Іду на вас!“

За 1000 роками губить ся українська історія в сумерці. Не дійшли до нас з того часу ніякі записки.

Українці замешкували свої землі від непамятних часів. Дніпро творив дорогу між Балтійським і Чорним морем, а Київ був важною пристаню для торгівлі на тій дорозі.

Українська земля не може і тепер до нікого иншого належати, лише до Українців.

Українські Січові Стрільці, як завязок нової української оружної сили в році 1914, пригадали свому народови світлі хвилі з його минувшини.

Українські Січові Стрільці йшли у бій шляхом від давнього українського замку Коріятовичів у Мукачеві, попри могилу князя Святослава над Опором, попри старовинне королівське місто Галич в напрямі Запорожа.

З піснею на устах пробивали ся через гори, переходили ріки, спішили яругами і низинами серед студії і спеки. Ступали до бою з погордою смерти, щоби побідити самоволю і несправедливість, а здобути свободу.

Їх шлях назначений могилами. Війна, до якої поспішили Українські Січові Стрільці в році 1914, принесла переворот в поглядах про права народу. В потоках крові зродила ся ідея самоозначеня народів, а з нею основа впливу кожної одиниці на розвиток і долю свого народу.

Права народів здобуті для народів і для одиниць.

На спомин кривавих стрілецьких трудів, на спомин пережитих думок і вражінь, на спомин оружної боротьби за визволенє українського народу, до якої перші пішли Українські Січові Стрільці, зібрані є в тім співанику пісні, що їх складала та співали стрільці в полі, коші, вишколі і збірнях.

Чотири гимни поставлені на переді, всі інші пісні упорядковані поазбучно. В стрілецькім житю переплітають ся веселі і поважні пісні з собою, а всякий науковий поділ зайвий. Дятого і в співанику стали веселі пісні побіч поважних.

Пісні, світлини і рисунки зібрані і уложені заходом членів „Артистичної Горстки“ Українських Січових Стрільців.

Нерівности, які спричинив воєнний час у вигляді співаника, можна усунути в дальших виданях.

Оеи.

Відень, 25. XI. 1917.

Пять днів по проголошеню дня 20./XI. України републикою.

Зміст.

1. Ще не вмерла Україна	5
2. Не пора, не пора	6
3. Ми гайдамаки	7
4. Ой, у лузі червона калина	8
....	
5. А звідси гора	10
6. Бо війна війною	11
7. Бють літаври гучні	13
8. Верховино	15
9. Вже більше літ двісті	17
10. Вже бубон грає	20
11. Взяв би я бандуру	21
12. Гаразд, Горук!	22
13. Гей, видно село	23
14. Гей, ви хлопці січові	26
15. Гей, зі Львова до Мукачева	27
16. Гей, гук, мати, гук	28
17. Гей, за морем за широким	30
18. Гей, наступаєм ми, Стрільці	32
19. Гей, не дивуйтесь, добрі люди	33
20. Гей, нум, братця, до збруї	35
21. Гей, Січ іде, красен мак цвіте	37

22. Гей, там на горі Січ іде	38
23. Гей, там при долині	39
24. Гей, у полі черемшина	41
25. Горе приспало рідну хатину	42
26. Грають труби над Дністром	43
27. Де Дніпро наш	44
28. Дівча в сінях стояло	45
29. До Самбора доріженька	47
30. Заграли тамбори	48
31. Засвистали козаченьки	50
32. І шумить і гуде	51
33. Їхав стрілець на войноньку	52
34. Кей ми прийшла карта	54
35. Кину кужіль на полицю	54
36. Колиб мені, Господи	56
37. Козаченьку, куди йдеш?	58
38. Лунає клич, луна грімкий	59
39. Ми всі хочем виплати	60
40. Набирали некрутиків	61
41. Наша славна Україно	62
42. Не зітхай, а працой	63
43. Нема в світі красних хлопців	64
44. Не плакати нам	65
45. Ой, закувала сива зазуленька	67
46. Ой, зза гори чорна хмара	68
47. Ой, ішли наші славні Запорожці	69
48. Ой, ішов я улицею раз, раз	71
49. Ой, летіла горлиця через сад	72
50. Ой, любив та кохав	73
51. Ой, Морозе, Морозенку	74
52. Ой, на горі жито	75
53. Ой, на горі та женці жнуть	76
54. Ой, наступила та чорна хмара	77
55. Ой, пе Байда мід-горілочку	78
56. Ой, під гаєм	81
57. Ой, піду я до млина	82

58. Ой, поїдем, товариші	83
59. Ой, їхав я коло млина	84
60. Ой, сусідко, сусідко	85
61. Ой, там за Дунаєм	86
62. Ой, ти зоре, зоре вечірняя	87
63. Ой, щож бо то за ворон	89
64. Ох, і не стели ся, хрещатий барвінку	90
65. Очерет лугом гуде	91
66. Питаєть ся вітер смерти	92
67. Повій, вітре, на Україну	93
68. Поставали козаченьки	94
69. По морю, по морю	97
70. Прощайте, гори	98
71. Пройшли гори	99
72. Раз на варті я стояв	100
73. Разом, братя, ціль одна	101
74. Розвивай ся, ой, ти старий дубе	102
75. Слава, слава, отамане	103
76. Соколи, Соколи	105
77. Сповнилась міра	106
78. Стрілець то нині велий пан	107
79. Там у полі коршмина	109
80. Чорна ріля ізорана	111
81. Шалійте, шалійте	113
82. Хлопці, алярм!	115
83. Чуєш, брате мій	116

7 (1987)
1р. ББК.

B 5.293

1992

СЬПІВАНИК

УКРАЇНСЬКИХ
: СІЧОВИХ :
СТРІЛЬЦІВ